

Oktobrski praznični dnevi v Velenju in Šaleški dolini

Titovo Velenje – uresničitev dolgoletne želje

Sklep o poimenovanju Velenja po tovarišu Titu bodo sprejeli delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje na svečani seji 10. oktobra. Pozneje pa bo ljudsko zborovanje. To veliko slavje bo potekalo v času, ko delovni ljudje in občani Šaleške doline praznujejo občinski praznik v spomin na napad borcev 1. Štajerskega bataljona na mesto Šoštanj. Na večer pred prazničnim dnem, 10. oktobrom pa bodo v prostorih velenjske Knjižnice odprli razstavo fotografij »Tito in razvoj Velenja«.

Na časnikarski konferenci, ki jo je pripravil odbor za poimenovanje Velenja prejšnji četrtek, so predstavniki občinske skupščine in občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij podrobno spregovorili o povojnem razvoju središča Šaleške doline, dolgoletnih željah delovnih ljudi in občanov Velenja, da bi njihovo mesto poimenovali po tovarišu Titu in o prireditvah v prazničnih oktobrskih dneh.

HKRATI Z GRADNJO MESTA SO VSEKOZI GRADILI IN OBLIKOVALI NOVE ODOSE

Prva pobuda, da bi središče Šaleške doline poimenovali po tovarišu Titu, sega, kot je bilo povedano na časnikarski konferenci, v leto 1958, ko je predsednik Tito prvokrat obiskal Velenje in rudarski kolektiv. Navdušenje nad doseženimi uspehi pri izgradnji premovalnika in mesta je dalo nov polet velenjskim rudarjem in vsem občanom Velenja pri izgradnji njihovega mesta.

Dolgo vrsto let so rast središča Šaleške doline pojevale potrebe po energiji,

ki jo je terjala hitro se razvijajoča industrija, in to ob spoznanju, da mora postati Velenje sodobno urejeno mesto z vsemi potrebnimi spremljajočimi objekti. Gradnja Velenja in premovalnika je bila resda deležna dokajšnje pomoči širše družbene skupnosti; denar pa je bil dobro naložen v modernizacijo proizvodnje in tehnološki napredek, kar vse je pogojilo visoke učinke. Seveda pa je bilo premalo denarja, da bi lahko uresničili vsa hotenja oziroma zadovoljili vse potrebe. Z udarniškim delom, ki je bilo »tudi politična šola« za vse, ki so prihajali v Velenje in za domačine, so bili zgrajeni številni objekti, na katere so prebivalci središča Šaleške doline še zdaj ponosni.

Ob tem so v mestu, ki je bilo do takrat brez tradicij, gradili in oblikovali nove odnose, ki se odražajo v uveljavljenih novih, svojstvenih pristopih na vseh področjih življenja in dela v Velenju in vsej Šaleški dolini. In ta svojstven utrip je v Velenju vse bolj čutiti.

V Velenju je začelo, kljub številnim težavam, hitro razvojno pot Gorenje, ki si je kaj kmalu utrla pota na tuja tržišča. Gradbeno industrijsko podjetje Vegrad uspešno uveljavlja koncept industrijske gradnje. Na Rudarskem šolskem centru so že na začetku dela z uspehom začeli uveljavljati načelo izobraževanja ob delu. Nastale so številne nove delovne organizacije, Velenje pa je bogatejša za mnoge pridobitve.

ŠTEVILNE PRIREDITVE V PRAZNIČNIH DNEH

Letošnji praznični oktobrski dnevi bodo, podobno kot

vsa leta doslej, obeleženi v Šaleški dolini tudi z novimi delovnimi zmagami. V krajevni skupnosti Ravne bodo predali svojemu namenu modernizirane odseke cest. V soseski Šalek II v Velenju bodo odprli nov otroški vrtec z jaslami. Avtopark REK bo dogradil in predal svojemu namenu avtopralnico. V krajevni skupnosti Šalek – Gorica bodo odprli novo celodnevno osnovno šolo bratov Mravljak in odkrili njuna doprsna kipa. Na Konovem pa bodo predali svojemu namenu dom družbenih organizacij; slavje pa bodo združili še z zaključkom urejanja akcije krajevnega telefonskega omrežja v Šaleški dolini.

V Šoštanju bodo 8. oktobra odkrili doprsni kip Jožetu Lampretu in spominsko ploščo na njegovi rojstni hiši. Na Paških vrhah pa bodo odkrili spominsko obeležje Bernardu Račku, prvemu padlemu borcu Savinjske čete.

Pred zdravstvenim domom v Velenju pa bodo postavili Meštovičevo plastiko »Dekle z morja«.

Delavci šoštanjskih Termoelektrarn bodo 9. oktobra proslavili 25-letnico delovanja.

Sicer se bodo v dneh od 2. do 18. oktobra zvrstile še nekatere druge manifestacije ter kulturne in športne prireditve, med katerimi velja omeniti še posebej turnir mladinskih moštev z Velenjem pobratenih mest v nogometu, šahovski turnir Titovih mest in 4-dnevni šahovski turnir »Bratstva in enotnosti« reprezentanc socialističnih republik in avtonomnih pokrajin ter tudi četverboj narodov v rokometu.

Z včerajšnjim dnem se je tudi koledarsko pričela jesen. Listje rumeni in počasi odpada, kmetje pa hitijo s spravilom poljščin in s pripravami na jesensko setev. V teh dneh so pričeli obirati jabolka v sadovnjakih TOK Kmetijstvo Šoštanj. V približno mesecu dni bodo obrali okoli 300 ton jabolk, za to delo pa bi potrebovali še več obiralcev. Veseli bodo slehernega, ki se bo odločil za to prijetno jesensko opravilo.

Priloge na skupščinske volitve 1982 v občini Velenje

Vodenje evidence in evidentiranje

Volilna komisija pri predsedstvu občinske konference SZDL Velenje je v pripravah na skupščinske volitve 1982 pripravila vrsto dokumentov, ki opredeljujejo osnovne naloge v pripravah na volitve, katerih nosilci so osnovne organizacije zveze sindikatov v združenem delu in krajevne konference SZDL v krajevnih skupnostih.

V gradivu »Priprave na volitve« so opredeljeni osnovni nosilci nalog, neposredni organizatorji postopka, postopki za uvedbo evidence in način vodenja evidence ter evidentiranje. V »Opomniku za volitve in evidentiranje možnih kandidatov« pa so opredeljene vse naloge, od vodenja evidence, odgovornosti za vodenje evidence, koordiniranje, način izpolnjevanja popisnih in evidenčnih listov ter druge naloge.

Oba dokumenta je volilna komisija posredovala osnovnim no-

silcem nalog, to je predsednikom osnovnih organizacij ZS in krajevnih konferenc SZDL. Vendar pa volilna komisija ugotavlja, da v vseh okoljih še niso opravili vseh potrebnih postopkov.

Volilna komisija predsedstva OK SZDL Velenje pa je, mimo drugega, izoblikovala tudi stališča v zvezi z oblikovanjem delegacij. Ugotavlja, da so v večini organizacij združenega dela in krajevnih skupnostih ob zadnjih skupščinskih volitvah 1978. leta oblikovali združene delegacije za skupščine več samoupravnih interesnih skupnosti. Ker pa delo teh združenih delegacij ni bilo najboljšo, je prevladalo stališče, da naj bi poslej oblikovali v glavnem posebne delegacije, le izjemoma pa združene ali splošne delegacije.

V organizacijah združenega dela z manj kot 35 zaposlenimi

naj bi oblikovali eno splošno delegacijo, tam pa, ker zaposlujejo do 20 delavcev, pa sestavljajo delegacijo vsi zaposleni. V organizacijah združenega dela s 70 do 80 zaposlenimi naj bi oblikovali eno delegacijo za zbor združenega dela občinske skupščine in eno delegacijo za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. V organizacijah združenega dela s 150 do 200 zaposlenimi naj bi oblikovali eno delegacijo za zbor združenega dela skupščine občine ter 3 do 4 združene delegacije in za skupščine sisov družbenih dejavnosti in splošno delegacijo za skupščine sise gospodarskih dejavnosti. V organizacijah združenega dela z nad 200 zaposlenimi pa bi oblikovali delegacijo za zbor združenega dela občinske skupščine, posebne delegacije (5 članke) za skupščine sisov družbenih dejavnosti ter splošno delegacijo za skupščine sisov gospodarskih dejavnosti.

Zakon o volitvah in delegiranju odslej dovoljuje, da je mogoče izvoliti delegacijo za skupščine sisov gospodarskih dejavnosti v vseh organizacijah združenega dela z nad 150 zaposlenimi, drugod pa bi lahko to dolžnost opravljal tudi še vnaprej delavski svet.

Koordinacijski odbori za kadrovska vprašanja in volitve pri osnovnih organizacijah ZS in krajevnih konferencah SZDL pa morajo najpozneje do 30. septembra verificirati statistično poročilo o evidentiranih možnih kandidatih in ga posredovati kadrovski službi občinske skupščine.

Jesenski kros

Prišla je jesen, to pa je tudi čas, ko se bodo začeli razni krosi. Tako bo občinska zveza za telesno kulturo občine Velenje bo že jutri v petek organizirala občinsko prvenstvo v krosu za vse učence oziroma občane vseh starostnih kategorij. Tako bomo videli teči najmlajše cicibane iz vzgojno varstvenih ustanov, pa učence, dijake, delavce iz posameznih tozov in, upamo, tudi druge občane. Najstarejša kategorija bo zajela tekmovalce stare nād 45 let.

Prvi trije v vsaki skupini bodo dobili diplome, prvih šest tudi značke, ekipe pokale, tista šola ali organizacija, ki bo imela prijavljenih največ tekmovalcev oziroma ekip v različnih kategorijah pa bo prejela pokal Našega časa.

Občinska konferenca ZKS Velenje

Gospodarska stabilizacija, volilne konference

Popoldne se bodo sešli na 26. sejo člani občinske konference zveze komunistov Velenje. Najprej bodo pregledali uresničevanje politike ekonomske stabilizacije v samoupravnih sredinah v Šaleški dolini. V nadaljevanju seje pa bodo opredelili naloge in aktivnosti v pripravah na volilne konference osnovnih organizacij ZK v velenjski občini.

Osnova za pregled uresničevanja politike ekonomske stabilizacije v Šaleški dolini bo ocena gospodarjenja v delovnih kolektivih v letošnjem prvem polletju. Iz ocene, med drugim, izhaja poglobljena ugotovitev, da združeno delo v občini Velenje ne dosega nalog, določenih za prvo polletje, in to predvsem zaradi slabših

rezultatov gospodarjenja v TGO Gorenje Velenje.

Izvršni svet skupščine občine Velenje je pripravil ob koncu avgusta sestanke z direktorji vseh delovnih organizacij v Šaleški dolini. Obravnavali so uresničevanje ukrepov ter stališče izvršnega sveta in skupščine občine Velenje za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije, ocenili možnosti za gospodarjenje do konca leta in obravnavali tekočo problematiko. Enotna ugotovitev s teh posvetov je bila, da je vendarle mogoče — kljub zaostajanju — doseči za letošnje leto zastavljene naloge in jih tudi preseči. To velja prav tako za izvozne obveznosti delovnih kolektivov velenjske občine.

Konec preteklega tedna je bilo v Mariboru peto republiško delovno tekmovanje kovinarjev, ki so podobno kot na predhodnih republiških tekmovanjih po teoretičnem delu preizkusili svojo »kovinarsko umetnost« še v praktičnem delu. Tekmovali so kar v trinajstih kovinarskih strokah. Iz velenjske občine je nastopilo na tem tekmovanju osem najboljših z občinskega tekmovanja, najbolje

pa so se odrezali najstarejši med njimi Mirko Ravnjak (na posnetku) iz šoštanjskih termoelektrarn tozdz Vzdrževanje, ki je bil pri plamenskem varjenju prvi, Miran Kumar iz istega tozda je bil pri varjenju s TIG postopkom drugi, Zlatko Sabota iz Elektrostrojne opreme Velenje — tozdz Strojni obrati pa je pri varjenju z MAG postopkom osvojil tretje mesto.

(sv)

Poklonili so se spominu

Graška gora

Spomin na dogodke pred 40 leti

V krajevni organizaciji zveze borcev, ki združuje člane krajevnih skupnosti Škale-Hrastovec in Cirkovce, je 109 članov. Negovanje svetlih tradicij narodnoosvobodilnega boja in njihovo prenašanje na mlajše rodove so njihova najpomembnejša naloga. V ta namen člani redno oskrbujejo spominska obeležja na svojem območju, med drugim vsako leto sodelujejo v kurirčkovski pošti in pripovedujejo mladim o nekdanjih partizanskih poteh, javkah in seveda o težkih bojih s sovražnikom. Vsako leto ob dnevu mrtvih pripravijo spominsko slovesnost pri osnovni šoli v Škalah, kjer je spominska plošča padlim žrtvam NOB, z rednimi obiski izkazuje pozornost svojim bol-

nim članom, drugim pomagajo pri reševanju posameznih težav, pisanju raznih prošelj ipd. Nadvse prizadevno pa se člani borčevske organizacije teh dveh krajevnih skupnosti vključujejo tudi v delo krajev in sploh v vsa dogajanja na njihovem območju.

V tem letu so se med drugim udeležili tudi občinske proslave ob dnevu borcev v središču Šaleške doline in so delovali v manifestativnem pohodu, ki je bil pred to osrednjo občinsko proslavo, udeležili pa so se tudi svečanosti ob odkritju spominskega obeležja v Ljubljani velikemu teoretiku in revolucionarju Edvardu Kardelju.

V počastitev 40-letnice

vstaje naših narodov in narodnosti ter prvega napada partizanov na mesto Šoštanj in ustanovitev prvega Štajerskega bataljona so se preteklo soboto člani borčevske organizacije teh dveh krajevnih skupnosti odpravili na Grmado in Graško goro. Najprej so odšli na Grmado, kjer so obudili spomin na noč med 7. in 8. oktobrom, ko so borci prvega Štajerskega bataljona napadli mesto Šoštanj in ga za nekaj ur zavzeli. Nato so odšli še na Goro jurišev, kjer so prav tako obudili spomin na hude boje legendarne 14. divizije. Spomin na padle so pri obeh spominskih obeležjih počastili z enominutnim molkom.

S. V.

Celjski obrtni sejem

Velenjski obrtniki prejeli številna priznanja

Prejšnji petek so v Celju odprli vsakoletni sejem obrti in opreme za obrt, ki je po kvaliteti in po obsežnosti eden največjih celjskih sejmov. Na sejmu, tokrat že 14. po vrsti, je prikazan razvoj drobnega gospodarstva družbenega in zasebnega sektorja.

Svoje izdelke je predstavilo 43 obrtnih združenj iz Slovenije, 28 obrtnih zadrug, 17 pogodbenih organizacij združenega dela, svoje izdelke pa razstavlja še drobnogospodarstvo družbenega sektorja.

in sicer 75 organizacij združenega dela.

Obrtno združenje Velenje se letos predstavlja z nekaterimi najnovejšimi izdelki, ki so predvsem namenjeni za široko potrošnjo. V paviljonu obrtnega združenja Velenje razstavlja 28 obrtnikov, ki so za razstavljene izdelke prejeli številna priznanja in me-

njimi tudi posebno diplomu za inovacijski izdelek, stroj za pakiranje, ki ga je izdelala obrtnica dipl. ing. Vladka Kaiser.

Celjski sejem bo odprt do vključno 27. septembra in je gotovo vreden ogleda.

Ivo Gorogranc

Del velenjskega razstavnega paviljona

Lani smo ob občinskem prazniku predali namenu novo cesto, s katero smo močno približali Velenje s Šmartnim ob Paki in občino Mozirje, skrajšali pa smo tudi pot proti Ljubljani. Takrat še niso bila narejena vsa dela. Te dni so ob Šaleški magistrali ponovno zabrnili stroji, saj želijo zadnje pomanjkljivosti odpraviti do letošnjega občinskega praznika.

Civilna zaščita

Tridnevna vaja združenega odreda

Februarja letos so pri Občinskem štabu a civilno zaščito občine Velenje ustanovili združeni odred, ki ni vezan na nobeno krajevno skupnost ali delovno organizacijo, ampak deluje tam, kjer je to v danem trenutku najbolj potrebno. To je sestav naše civilne zaščite, ki bo po opremljenosti prekašala vse druge enote CZ v občini in bi morala biti kos vsaki nalogi na področju CZ. Čeprav odred še ni opremljen tako kot bi moral biti, to je odvisno tudi od razpoložljivih sredstev, pa je vendarle že sedaj njegova opremljenost takšna, da smo lahko nanjo ponosni. Dobra je tudi njegova kadrovska sestava, saj so v njem tako gradbeni inženirji, arhitekti, elektro inženirji in strojniki, strokovnjaki za požarno varnost, kot strokovnjaki za vzdrževanje težke mehanizacije, sanitetni delavci, kemijski strokovnjaki, mehaniki, rudarji...

Takoj po ustanovitvi so glavno nalogo seveda namenili opremljanju in vzgoji kadrov. Tako so že konec aprila izvedli poskusno mobilizacijo, ki je zelo uspela. Med drugim so si pripadniki združenega odreda ogledali tudi razstavo o civilni zaščiti v Celju, komandni kader pa se razstavo sredstev civilne zaščite v Kranju. Moštva posameznih ekip so imela tudi že razne tečaje, pripadniki združenega odreda pa so sodelovali tudi v letošnji občinski vaji Nič

nas ne sme presehteti.

Pretekli teden je imel vaje komandni kader odreda s ciljem, da si utrdijo dosedanje znanje in pridobijo novo in da se seznanijo z načrtom delovanja civilne zaščite v občini. Vaje so imeli na Slemenu. Torej trije dnevi življenja v naravi in šotorih — predavanja, analize, pogovori pa tudi taborni ogenj in humor.

Že takoj po prihodu se je začelo življenje odvijati s filmsko hitrostjo. Arhitekt Pavle je vhitro napravil imenitem Stenčas z velikim znakom civilne zaščite, tovarišica Vita že tipka prvo informacijo — urnik in drugo — naša temeljna naloga v teh dneh. Tovarišica Biba pregleduje ali je v taboru zadoščeno osnovnim sanitetnim pogojem, tovarišica Vladka pregleduje in izpolnjuje evidenco obveznikov združenega odreda. Končana je razmestitev in že poslušamo predavanja Igorja Naraksa, načelnika občinskega štaba CZ. Pomočnik načelnika za operativno organizacijska dela Marjan Klepec skrbi za materialna sredstva. Med njimi ni pozabil tudi fotoaparata, izroči ga zadolženemu. Ni časa za počasno in sistematično spoznavanje aparata. Treba je že kar fotografirati. Težko, če se bo posrečila kakšna fotografija. Po predavanju, živahna razprava. Na vprašanja je poleg predavatelja odgovarjal tudi poveljnik Občinskega štaba CZ

Peter Krapež. Po kosilu so tabor obiskali tudi predstavniki občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij, oddelka za ljudsko obrambo.

Že popoldne smo imeli novo predavanje o civilni zaščiti v sistemu SLO, sledilo mu je predavanje o delu s karto, nato pa pohod, na katerem se je bilo reba orientirati s pomočjo karte in kompasa.

Končno je le napočil »čas svobodnih« dejavnosti. Ob tabornem ognju se je razživel tovariš Miha. Ni ga bilo med nami, ki se ne bi bil nasmejal od srca.

Drugi dan. Dopoldne smo imeli terensko delo. Odhod mobilizacijskega področja, določitev razporeditve enot združenega odreda, določitev mest zavarovanja, vrisovanje razporeda na karto. Sledila so predavanja o avtomatski puški in pištoli, seznanjanje z obema orožjema in priprava na jutrišnji preizkus. Že je tu zadnje jutro, po zajtrku preizkus in streljanju s pištolo. Ob razmeroma dobrih rezultatih smo nato z zadovoljstvom odšli na predzadnjo nalogo — analiza celotne tridnevne vaje, kmalu nato odhod domov.

Vaja je bila koristna, komandni kader združenega odreda sedaj še bolje pozna svoje naloge, načine in sredstva s pomočjo katerih jih je možno uresničiti.

M. Salobir

Na terenu

REK Elektrofilterski elementi

p. o., Družmirje, p. Šoštanj

NOV EFE IZOLATIVNI ELEMENT

Smo pred pričetkom proizvodnje

NOVEGA EFE IZOLATIVNEGA ELEMENTA

Predstavili ga bomo na jugoslovanskem sejmu gradbeništva z mednarodno udeležbo v Gornji Radgoni od 28. septembra do 10. oktobra 1981.

NOV EFE IZOLATIVNI ELEMENT, velikosti 60x30x20 cm, zagotavlja izjemno toplotno izolativnost, omogoča hitro gradnjo ter zmanjša porabo malte!

nas čas

«NAS ČAS» glasilo SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, cesta Františka Foita 10.

«NAS ČAS» je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik «ŠALEŠKI RUDAR», kot tednik pa izhaja «NAS ČAS» od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob petkih.

Uredništvo in uprava Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzovjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprema: CGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za «NAS ČAS» se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Avtopark Velenje

Razširjajo svojo dejavnost

V delovni organizaciji Avtopark Velenje, si prizadevajo, da bi kar najbolj smotrno izkoristili zmogljivosti tako v potniškem in tovornem prometu kot tudi v samih delavnicah. Poleg tega je ta delovna organizacija v srednje-ročnem obdobju prevzela tudi obvez, da v soglasju z ostalimi delovnimi organizacijami razreši nekatere potrebe organizacij združenega dela in občanov našega mesta.

V prvi vrsti bodo v tej delovni organizaciji v naslednjem obdobju posvetili vso pozornost prevozu, za katere so se obvezali v samem REK. Z njihovo racionalizacijo pa bodo lahko izkoristili tudi proste zmogljivosti.

Nad vse pomembna naloga, ki so jo v glavnem v tej delovni organizaciji v letošnjem letu že uresničili, je izgradnja avtopralnice za tovorna in osebna vozila. Ta objekt je že dograjen, v teh dneh urejajo okolico. Da bi investicijsko vrednost teh del kar najbolj zmanjšali ter da bi se v kolektivu še bolj povežali, so se odločili, da bodo ta dela opravili prostovoljno. Tako imajo udarniške delovne akcije v popoldanskem času ter ob prostih sobotah. Presenečeni so nad veliko pripravljenostjo delavcev, saj se teh akcij radi udeležujejo. Zaradi tega so tudi prepričani, da bodo s temi deli končali v predvidenem času. Avtopralnico bodo predali namenu za občinski praznik. Od tega dne bodo

torej vrata pralnice odprta vsak delovni dan. Ob tem naj povemo še to, da je to ena najbolj urejenih pralnic pri nas ter da bodo poleg pranja avtomobilov nudili tudi razne druge programe, kot na primer voskanje ipd. Pralnica za pranje tovornih avtomobilov in avtobusov ima večjo kapaciteto kot potrebujejo sami, zato so se dogovorili z Izletnikom, da bodo prali tudi njihove avtomobile, ki vozijo na našem področju. Podobno se dogovarjajo tudi z drugimi delovnimi organizacijami.

Naslednji program, ki so ga prav tako že tudi delno uresničili, je širjenje servisne

dejavnosti. Delavnice so dodatno opremili in usposobili za serviranje avtomobilov. Dogovarjajo se tudi s Crveno zastavo za pooblaščen serviranje njihovih vozil. Nabavljajo opremo in izobražujejo kader, z deli pa upajo, da bodo pričeli še v letošnjem letu. To je gotovo nad vse velika pridobitev za vse vozniške, še posebej pa za tiste, ki imajo zastavina vozila. Teh pa v naši občini ni malo.

Zadnja, pa toliko pomembnejša naloga, je opravljanje tehničnih pregledov v Velenju. Tudi k uresničitvi te so v delovni organizaciji Avtopark Velenje že pristopili z vso resnostjo. Pripravili so

izračune o tem, koliko bomo delovni ljudje in delovne organizacije prihranili, ko nam ne bo več potrebno na tehnični pregled v Celje oziroma v Slovenj Gradec in na osnovi tega pripravili samoupravni sporazum o izgradnji in koriščenju objektov za tehnične preglede. Ta sporazum bodo obravnavale delovne organizacije, ki imajo v svoji sestavi motorna vozila, z njim pa soglašajo tudi ustrezni organi občinske skupščine. V naslednji fazi se bodo pogovarjali s predstavniki delovnih organizacij. Prepričani so, da bodo ta samoupravni sporazum potrdili, saj so idejo o tem z navdušenjem pozdravili. Upajo, da bodo dela pričeli kmalu še letos pa tudi opravljati tehnične preglede.

M. Zakošek

Vrata servisne delavnice so že odprli za vse občane, kmalu pa bodo opravljali tudi pooblaščen servise za vozila Zastava

Obisk na novi šoli

Sodobno opremljena osnovna šola Bratov Mravljak

Objekt pete osnovne šole je bil do prvega septembra pripravljen za redno delo, te dni pa urejajo še okolico šole, predvsem igrišča ter jo priklaplajo na toplovodno ogrevanje, tako da bo šola ob občinski

Ravnateljica Mira Videčnik: »Šola je lepa in dobro opremljena.«

skem prazniku, ko jo bodo uradno predali namenu, v najlepšem redu.

Kot je povedala ravnateljica nove šole v Velenju MIRA VIDEČNIK, se je učiteljski zbor na šoli že med počitnicami intenzivno pričel pripravljati na celodnevno obliko dela. Prav tako pa tudi vsi ostali delavci na šoli. Imajo 36 pedagoških delavcev, 10 čistilk, 9 kuharic, hišnika, tri delavce, ki opravljajo delo direktno za učence (vodja prehrane, knjižničar in pedagog) ter tri upravno vodstvene delavce (administrator, vodja gospodarskih zadev, ravnatelj). Kadrovskih težav nimajo, tako da pouk normalno teče v 22 oddelkih. Imajo 13 oddelkov na razredni stopnji in 9 oddelkov na predmetni. Skupno imajo tako vključenih v celodnevno obliko dela 630 učencev. Učenci prihajajo v šolo ob pol osmih, zadnji pa jo zapustijo ob 15.45. Prostorski pogoji so zelo ugodni. Na šoli imajo 12 učilnic za razredni pouk in vse predmetne učilnice. Imajo tudi dve tehnični delavnici in dve telovadnici. Manjšo uporabljajo učenci razredne stopnje, večjo pa predmetne. Učitelji imajo za delo na voljo večji klubski prostor ter delovne in didaktične kabinete.

V Osnovno šolo Bratov Mravljak so vključeni učenci pretežno krajevne skupnosti

Šalek—Gorica, približno 60 jih prihaja iz Vinske gore. Največ učencev so dobili iz šole Veljko Vlahovič (440), ostale pa iz drugih velenjskih šol. Ker je bila večina učencev že vajena na celodnevno obliko dela, s tem ob začetku leta niso imeli težav, saj so se na takšno delo kaj hitro navadili tudi ostali učenci. Prve dni ob začetku šolskega leta je bilo nekoliko težav zaradi tega ker vsi starši, ki so se med počitnicami preselili v krajevno skupnost Šalek—Gorica, niso prijavili otrok v novo šolo in so jih prvi dan enostavno pripeljali. Te težave so hitro in uspešno razrešili, in sicer so odprli en oddelk več na osnovni šoli Gustav Šilih, učence pa razporedili tako, da hodijo v šolo, ki jim je najbližja.

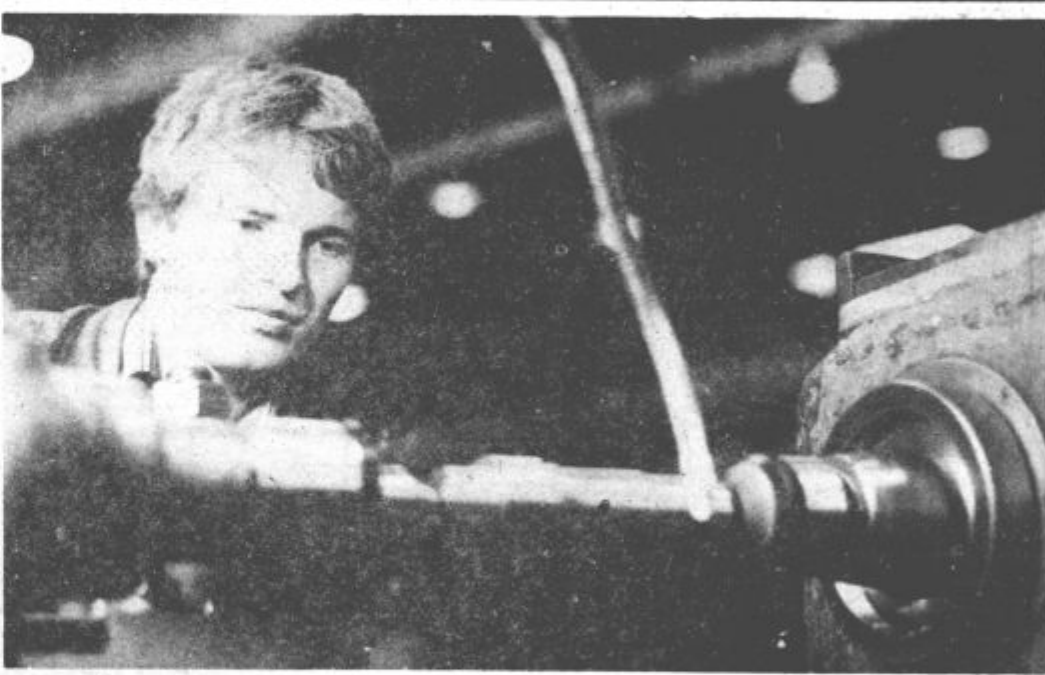
V teh dneh, ko je delo na peti osnovni šoli že dobro steklo, pa se tako učitelji in učenci že pripravljajo na otvoritev šole, ki bo ob občinskem prazniku. To bo zanje posebej pomemben dan, zaradi tega so se odločili, da bo to dan šole.

Šola, ki jo imajo in v kateri bodo učenci preživeli lepa

leta, je lepa, dobro opremljena. Prav zaradi tega bodo morali še toliko bolj dosledno in vestno uresničevati pomembne naloge, ki jih imajo tako učitelji kot učenci.

M. Zakošek

letu, je lepa, dobro opremljena. Prav zaradi tega bodo morali še toliko bolj dosledno in vestno uresničevati pomembne naloge, ki jih imajo tako učitelji kot učenci.

Natančnost

Srečanje na delovnem mestu

„Svoje delo opravljam z zadovoljstvom“

„Tovarišico imamo radi, ker je prijazna, ker se z nami igra, se pogovarja, nam prepeva, ker je lepa,“ so pripovedovali starejši „sredinci“ o svoji tovarišici Romani Justin.

Tudi Romana govori o svojih otrocih samo dobro. Rada jih ima. Hitro se naveže nanje in jih vzame resnično za svoje. „Tako zelo hudo je ob koncu šolskega leta, ko odidejo v drugo skupino, ti pa dobiš novo. Preko leta se navadiš nanje, jih vzljubiš in ko se poslavljamo, ti solza kar

teno. Mnogi starši menijo, da se v vrtcih samo igrajo z otroki, kar je enostavno, ob tem pa pozabljajo oziroma se sploh ne zavedajo, koliko naporov vlaga vzgojiteljica v organizirano delo z otroki. Težko je pritegniti slehernega otroka v skupini, ga zainteresirati za določeno delo, ob tem pa seveda ves čas tudi budno paziti, da so otroci varno vključeni v igro in delo. To je včasih v prenatrpanih igralnicah in preštevilnih skupinah zelo naporno.

Romana Justin: »Delo vzgojiteljice je lepo.«

sama stopi v oči.“ je pripovedovala Romana o „svojih“ otrocih in o vzgojiteljskem delu, ki mu je predana. Delo, ki ga opravlja nad vse ceni, saj se zaveda, kako pomembna je pravilna vzgoja v predšolskem obdobju. Zaveda se tudi, kako malo časa imamo starši v današnjem hitrem tempu življenja za svoje otroke. Kar najhitreje jih skušamo prilagoditi svojemu načinu življenja in ob tem niti nimamo časa misliti, ali našim otrokom to tudi ustreza. Romana se v svoji skupini trudi, da bi otrokom nudila vse tisto, kar jim je za uspešen razvoj potrebno, da bi jim v času, ko so njihovi starši v službi, te kar najuspešneje nadomeščala. To pa je seveda težko. V skupini ima 28 otrok, ki imajo precej različne interese. V začetku leta ima kar veliko težav s tem, da se privadijo drug na drugega in seveda nanjo.

Romana pravi, da je delo vzgojiteljice vse pre malo vredno-

»Nikakor ne mislim govoriti le o senčnih straneh poklica, ki ga opravljam, saj je meni v veliko zadovoljstvo. Najbrž ni težko razumeti, kako je človek zadovoljen, ko pride zjutraj v službo, pa mu prinese otrok rožico in pravi, da ti jo je prinesel zato, ker te ima rad. To je prav gotovo največje priznanje za tvoje delo. Prav tako vesela sem tudi, ko po nekaj letih srečujem svoje otroke, ki so pri drugih tovarišicah, ali pa hodijo že celo v šolo, pa pritečejo k tebi, vsi zadovoljni. Otroci so namreč tako neposredni, tako iskreni. Tako spoznaš, da si jim dal nekaj, na kar niso pozabili, da si jim dal del sebe. To pa je gotovo tisto, kar naj bi vzgojiteljice otrokom dajale in tako več, da si svoje delo dobro opravil.«

Romana je tudi mamica. Doma ima triletnega sinka in pravi, da je vzgojiteljica z dušo in telesom pravzaprav šele sedaj, ko je mamica. »Žena doživlja otroke čisto drugače, ko ima tudi svojega«, poudarja. »Nekako bliže si tem majhnim bitijem. Bolj se zavedaš, kako so se ne bogljeni, bolj jih znaš ljubiti in spoštovati njihove želje, zanimanje in potrebe. Bolj se zavedaš, kako potrebni so ljubezni, skrbi. Mnogo bolj se jim znaš tudi približati. Vse to delam po svojih močeh in mislim, da mi tudi uspeva, saj me imajo tvojci radi. Uspešni pa smo tudi pri delu, ki si ga zastavljamo.«

Vzgojiteljica Romana Justin je med otroki resnično zelo priljubljena. O tem tudi najbolj zgovorno pričajo prve vrstice tega sestavka. Vsi otroci jo imajo resnično nad vse radi.

Mira Zakošek

GRAŠKI VELESEJEM
26. SEPT.— 4. OKT. 1981

INFORMACIJE, PRIJAVE IN PRODAJA VSTOPNIC;
KOMPAS, MARIBOR, Trg svobode 1,

telefon: (062)
in druge pooblaščen turistične poslovalnice v Sloveniji.

Tekstil, krzno, modne revije, lesni center, stavbno in sobno pohištvo, prehrambni izdelki, orientalske preproge, zabavna elektronika, mednarodna vinska pokušnja, vse za otroke, štajerska gastronomija, energija danes, stroji za predelavo lesa in kovin, naprave za avtomobilne servise, varilni stroji, grelne naprave, stroji in naprave za gostilne in kuhinje, sodobna pisarniška tehnika, svetlobna telesa, kmetijski center, razstava konj itd.

75
LET

L. Perko: Močilar pripoveduje Levstiku zgodbo o Krpanu.

Kulturni center Ivan Napotnik Velenje

Ob 150-letnici Frana Levstika

Razmotril sem početje vaše, a molčal nisem, ker ne znam; zato name prokletje vaše in srd, ki ga od vas imam. Pesa ste me imenovali, ker biti nisem h'tel vaš pes.

F. Levstik

Dne 28. septembra bo minilo 150 let, odkar se je, v Špodnjih Retjah pri Velikih Laščah, rodil Fran Levstik, ki je bil po Francetu Prešernu osrednja osebnost slovenstva v devetnajstem stoletju, po besedi Josipa Vidmarja pa »centralni um in centralna vest« narodnega življenja. Njegova poglobljena zasluga je v tem, da je odigral odločilno vlogo v preoblikovanju slovenskega ljudstva v narod. Opiral se je na tistega samozavestnega kmeta, ki je postal po letu 1848 za nekaj časa osrednja postava slovenske vasi in iz katere so vzklicale nove vrste slovenskih izobražencev, gospodarstvenikov in politikov. Na tem kmetu in zanj je gradil svoj kulturnopolitični program. Zato bi bilo spominjanje 150-letnice rojstva ne samo spominjanje Levstikovih zgodovinskih zaslug, ki jih je imel pri izoblikovanju slovenskega naroda, ampak tudi proslavljanje slovenske kulture, ki je bila zmeraj izraz naprednega družbenopolitičnega zaledja in naj bi bila tudi v prihodnje (katalog Odbora za proslavo 150-letnice rojstva F. Levstika, Velike Lašče).

Od 19. septembra pa do 28. septembra 1981 bodo v Velikih Laščah trajale spominjske svečanosti v počastitev Levstikove obletnice rojstva. Osrednja prireditve bo v nedeljo, 27. sep-

tembra ob 11. uri, ko bo na Levstikovem taboru v Retjah slavnostni govornik Josip Vidmar. Levstikova dela pa bodo v kulturnem programu izvajali: mladinski, ženski, moški in mešani pevski zbori iz občine Ljubljana Vič—Rudnik, pihalni godbi Ljudske milice in Litoštroja ter dramski igralci ljubljanskih gledališč in folklorne skupine.

Tudi v Velenju se bomo spomnili Levstikove obletnice rojstva. V knjižnici Kulturnega centra »Ivan Napotnik« Velenje je te dni odprta spominjska razstava, medtem ko bo dne 23. oktobra odprta razstava vseh Levstikovih knjižnih del, ki jo pripravljata knjižnica Velenje v sodelovanju s Knjižnico Edvarda Kardelja iz Celja. Tega dne bo v knjižnici Velenje tudi kulturni večer, na katerem bo igralec Slovenskega narodnega gledališča iz Maribora, Marjan Bačko, pripovedoval Levstikovega Martina Krpana.

Josip Stritar je nekoč zapisal o Krpanu: »Kdo ne pozna Levstikovega Martina Krpana? To ti je grča! Kdor bo pisal kdaj (zdaj ni še taka sila) zgodovino slovenske proze, on se bo moral ustavititi, ko pride do Krpana, pa pogledati nazaj — potem naprej in ločiti prozo pred Krpanom in za Krpanom«.

O Levstiku pa takole: »Se zdaj ga vidim, kako koraka po trgu, bilo je ravno mimo sole, mesta slave njegove. Tako nisem nikoli ne prej ne pozneje videl stopati nikogar; tako krepko in odločno, tako moško in samozavestno! Tako je znal korakati samo Levstik«!

Soseska Šalek II — nov vrtec

Delo je dobro zaživelo

S prvim septembrom letošnjega leta je zaživelo delo tudi v novi vzgojno varstveni ustanovi v soseski Šalek II. Prve dni je bilo delo še močno ovirano, saj je bilo potrebno opraviti še številna dela v samem objektu ter v njegovi okolici.

Trenutno imajo v novem vrtcu okoli 200 otrok, od tega 40 dojenčkov in 160 predšolskih otrok. Sam objekt je izredno lep in funkcionalen. Razdeljen je v dva dela. Na eni strani so štiri oddelki za dojenčke, na drugi strani pa šest za predšolske otroke. Oddelki za dojenčke te dni še ni bil polno zaseden, saj vsi starši, katerim so prošnje ugodno razrešili, niso pripeljali svojih otrok v jasli. Zaradi tega je ponovno zasedala komisija za sprejem otrok v vrtec in dodatno sprejela še 20 dojenčkov. V jasličnih oddelkih imajo otroke od

8. do 20. mesecev. Kadrovsko so v novem vrtcu dobro zasedeni. Imajo 6 vzgojiteljic za delo v predšolskih skupinah ter štiri sestre v jasličnih oddelkih. Prav tako pa imajo dovolj varuhinj. V vrtcu je sodobno urejena kuhinja, v kateri kuhajo hrano za svoje varovance ter za dojenčke iz enote Vrtiljak. Imajo tudi pralnico, ki je ves čas polno zasedena, saj kot pravijo plenice nikoli ne zmanjka.

Kot je povedala oddelkovodja Majda Glavač, so vzgojiteljice in vse osebe zaposlene v novem vrtcu s tem objektom nadvse zadovoljni. Tako pa ni z lokacijo objekta. Na eni strani imajo Pako, na drugi strani pa so bloki in gradbišča. Njihov vzgojno izobraževalni program zahteva ogromno bivanja na zraku in dejavnosti zunaj, za kar pa nimajo prostora.

M. Z.

V jasličnem oddelku

Rdeča dvorana Velenje

Obujanje starih viničarskih običajev

Pravijo, da je lepo vreme, ki je nastopilo v začetku tega tedna, kot naročeno za vinogradnike oziroma njihove grozdne jagode, ki bojo sedaj lepše pa tudi hitreje dozorele. Začela se bo trgati in ob dobri ter obilni letini bodo tudi obrazi vinogradnikov bolj veseli. Glavna trgatve se naj bi po koledarju začela v oktobru, od tod tudi njegovo ime vinotoč.

Vzporedno s to pravo trgatvijo se ponekod vrstijo tudi tako imenovane vinske trgatve, prireditve, ki imajo namen kar največjemu številu ljudi prikazati ta stari vinski običaji.

Tudi v Velenju so se odločili, da bi odslaj vsako leto pripravili »vinsko trgatve«. Organizacije prve tovrstne prireditve v središču Šaleške doline se je lotila Rdeča

dvorana, trgatve pa bo že v soboto, torej pojutrišnjem.

Objubljajo in napovedujejo zelo zanimivo prireditev, ki ne bo veselica ali samo veselica, ampak precej več.

Ta vinska trgatve bo trajala ves dan. Začela se bo ob deseti uri dopoldne s srečanjem gostincev pri Rdeči dvorani ali v njej. Za to priložnost bo Vino Šmartno ob Paki pripravilo manjši vinski sejem s poskušajo vin, prodajali bodo tudi pristne kmečke jedi.

Pred Rdečo dvorano se bodo medtem vrstili nastopi raznih folklornih skupin iz Šmartnega ob Paki, Središča ob Dravi, tamburašev Pesja, citrašev, napovedujejo organizatorji, da bodo za veselo razpoloženje skrbeli tudi godci iz vseh koncev

naše občine z igranjem veselih starih viž, nastopili bodo tudi člani kvinteta Flamingo z Velenja, pa posebna skupina iz Doliča in še bi lahko naštevali.

Približno ob petnajsti uri popoldne se bodo viničarji in viničarke popeljali s starimi lojtrskimi vozovi po velenjskih ulicah in vabili na večerno vinsko trgatve. Vsi tisti, ki se jim še vedno toži po dobrih starih brezbencinskih časih, se bodo lahko popeljali s kolesji ter tako spoznali, da je tudi takšna vožnja zelo prijetna. Seveda se bodo medtem pred Rdečo dvorano še vedno vrstili nastopi skupin, postavili bodo tudi prešo in pokazali, kako so včasih, ponekod še danes, stiskali grozdje.

Ob 19. uri se bo v Rdeči dvora-

ni začela vinska trgatve z obujanjem starih običajev. Kot se za takšno trgatve spodobi, bosta na njej imela glavno besedo birt in gospodinja, to pravico pa si bo skupaj z njima lastil »Vinski Srauf« ali za to prireditve posebej predelan Vinko Šimek, dobro znani Jaka Sraufenciger.

Brez grozdja trgatve ni. Tudi to dobro vedo organizatorji in grozdje so pripeljali z vinorodnih območij z okolice Omoža. Pri večernem obujanju viničarskih običajev bodo sodelovali tudi pravi viničarji iz Ormoža oziroma njegove okolice, pa tudi okoliških vasi naše občine.

Ker na takšni prireditvi brez »plesa trgatve« ne gre, bodo sodelovali še člani ansambla ŠIK, pomagali jim bodo gotovo tudi stari godci pa gotovo še kdo.

—VOS—

Šoštanj

Našli kipec

Potem, ko so decembra lani neznanci odnesli iz Napotnikove galerije v Šoštanju eno izmed najlepših del kiparja Ivana Napotnika, bronastega »Mladega Favna«, iz leta 1937, so te dni miličniki Postaje milice v Velenju vrnili Kulturnemu centru »Ivan Napotnik« Velenje ukradeni kip nepoškodovan.

Plastiko je našel na neki njivi v Družmirju Ivan Dobnik s Koroške 23 v Šoštanju, ki dela v Tovarni usnja v Šoštanju.

Delavci Kulturnega centra se najditelju iskreno zahvaljujejo.

Favn 1937

Velenje

Prireditve

V petek ob 19. uri bo v razstavnem prostoru Kulturnega centra »Ivan Napotnik« Velenje kulturni večer, na katerem bo predaval Franc Ojsteršek, član PD Velenje. Predavanje, ki bo spremljano z barvnimi diapozitivi, ima naslov: »Po poteh treh prijateljskih dežel«.

V razstavnem prostoru si še vedno lahko ogledate razstavo planinskih fotografij in planinske literature.

V torek izredna seja

Ne vidijo izhoda iz sedanjega položaja

V Šaleški dolini imamo to jesen kar tri drugo ligaše. Poleg nogometašev Rudarja in velenjskih rokometarjev, ki že nekaj let tekmujejo v drugih ligah, so se letos v drugo zvezno rokometno ligo uvrstili tudi rokometarji Šoštanja. Želja in cilj vsakega športnika, ekipe ali kluba je stalno napredovanje. Ob nenehni skrbi za igralski kader, dobrem delu strokovnega vodstva kluba, dobri organizaciji dela v klubu in še ob marsikaterem drugim pa je nemogoče napredovati — tekmovali, če ni denarja. Nogometaši in rokometarje imajo težave z zagotavljanjem denarja za tekmovalno, odkar tekmujejo v drugi ligi. Šoštanjčani imajo za letošnje prvenstvo zagotovljen denar, toda kako bo v prihodnje... Trenutno si pač vsi trije klubi zagotavljajo denar po sistemu znajdi se! Toda tudi takšen način financiranja ima svoje meje. Nogometaši Rudarja so v to prvenstvo zakorakali s precejšnjim minusom v svoji blagajni, nič bolje se ne godi ženskemu rokometnemu klubu. V njihovi blagajni se je nabralo za približno 180 tisoč dinarjev neplačanih računov. Ob začetku letošnjega prvenstva so vendarle upali, da se bo vprašanje financiranja teh tekmovalnih športov v občini le nekako rešilo, toda medtem prvenstvo teče, račune je treba plačevati in tudi še ob tako skrbnem varčevanju nastajajo dolgot.

V ponedeljek so s člani izvršnega odbora velenjskega rokometnega kluba na sestanku razpravljali prav o pečenem finančnem položaju. Dolga leta delajo ljubiteljsko v klubu, se odpuvedujejo svojemu prostemu času, pišejo prošnje, trkajo na vrata, enostavno

prosjačijo, da bi le nekako zagotavljali prepotrebne denar. »Toda vse ima svoje meje, tako se ne da več delati«, so med drugim znova ugotavljali na ponedeljkovem sestanku. »V klubu delamo zaradi veselja, ne moremo pa delati še finančnih prekrškov. Prišli smo v takšen položaj, da ne vidimo več izhoda.«

Posebej so poudarjali, da ne gre za nikakršno izsiljevanje, saj so nenehno, tudi pred začetkom prvenstva, opozarjali na to, da nimajo denarja. Zato so na sestanku sprejeli sklep o sklicu razširjene seje izvršnega odbora, na kateri naj bi dokončno dobili odgovor na vprašanja, kako naprej. Na voljo sta samo dve rešitvi, poudarjajo: ali se bo nekako zagotovil denar, da bodo delata lahko naprej tekmovala, če ne bodo pač morala izstopiti iz lige, kajti tudi na prosjačenje ni več odziva. Za tretje kolo, ko se bodo v Slovenji Gradcu sestali z Ino iz Siska, bodo menda še nekako zagotovili denar, za naslednje gostovanje pa se že sedaj sprašujejo, kje ga naj dobijo. Šobotna tekma bi morala biti v Velenju v Rdeči dvorani, toda ker bo v njej vinska trgatve, srečanja seveda ne more biti. Članom kluba se ne zdi prav, čeprav se zavedajo, da tudi Rdeča dvorana potrebuje dohodek da so jim gostoljubje v dvorani kar naenkrat odpovedali, čeprav so jim dostavili urnik tekem, ki naj bi jih igrali v Rdeči dvorani pa nanj od nje ni bilo pripomb. Seveda pa tekma v Rdeči dvorani zanje ni poceni. Zaračunajo jim kar 11.500 dinarjev, če bi igrali v dvorani Golovec v Celju bi plačali 7.000 dinarjev, v Slovenji Gradcu menda okrog 2.000 dinarjev v

Žalcu pa 1500 dinarjev. Če k temu prštejemo še stroške sodnikov in delegata — približno 6.000 dinarjev, vidimo koliko najmanj potrebujejo za eno tekmo. Ko morajo na gostovanje, pa so stroški še večji. Tako so prišli v položaj, da nimajo niti toliko denarja, da bi lahko igralcem kupili večerjo ali vsaj sendvič po tekmi.

V klubu se zavedajo, da morajo imeti kar najširši izbor igralcev vseh starosti, če hočejo uspešno delati. Selekcijsko delo z mladimi igralci, ki ga vodijo domači trenerji — ljubiteljsko, je zelo široko zastavljeno. Tako ima poleg članic konec tega tedna tekmo tudi druga članska ekipa, ki mora na tekmo v Beltince, dve pionirski selekciji se bosta skušali uvrstiti na turnirjih v Šmartnem ob Paki in na Vranskem v finalni del republiškega tekmovanja za pionirski pokal ml-

dinke pa imajo redno prvenstveno kolo na Ravnah. Ob prazni blagajni se odborniki kluba sprašujejo, kje dobiti denar. V Šmartno in na Vransko bodo peljali igralce z vlakom oziroma avtobusom v Slovenj Gradec s svojimi osebnimi avtomobili na lastne stroške, kako bodo prišle mladinke v Beltince, še ne vedo. Na bližnja tekmovanja potujejo članice isti dan. Tako so na primer odšli na srečanje drugega kola v Predvor preteklo soboto šele dobre tri ure pred tekmo. Seveda si ne morejo privoščiti — o tem sicer niso nikoli razmišljale — dragih karanten, kot nogometaši, ipd.

Skratka, začaran krog, iz katerega člani IO odbora kluba ne vidijo izhoda. Bo po torkovi izredni razširjeni seji bolj?

S. V.

GOSTINSTVO VELENJE HOTEL PAKA

GLASBA ZA PLES IN RAZVEDRILLO

Vsak dan od 1. do 31. oktobra urnik nedelje. Igra ansambel UTRIP.

VABLJENI!

Začelo se je obiranje jabolk

Premalo obiralcev

Na velenjskem griču so kmetijski v teh dneh pričeli z obiranjem jabolk. Kot nam je povedal obratovodja delovne enote Matjaž Jenšterle letošnji pridelek sadja na velenjskem griču ni tako

Matjaž Jenšterle

bogat, kot prejšnja leta, saj je nasad močno prizadela toča. Bolje je tokrat obradil nasad na Turnu. Sicer pa bodo letos obrali za okoli 300 ton jabolk.

Matjaž Jenšterle pravi, da imajo precejšnje težave, ker ni dovolj obiralcev. Veseli bodo vsakogar, ki jim bo priskočil na pomoč. Obiranje je tudi kar dobro plačano, saj za zabo obiralec dobi 12 dinarjev. Na dan pa oberejo okoli 60 zabojev. Sadje bodo prili obirati tudi velenjski gimnazijci, dijaki kmetijske šole iz Medloga ter člani osnovne organizacije sindikata TOK Kmetijstvo. Obiranje bo trajalo približno tri

Terezija Rodeš

tedne. Jabolka prodajajo v Šmartnem ob Paki in na Turnu vsak dan od 7. do 18. ure. Prodaja je organizirana tudi ob sobotah in nedeljah. In kakšne so cene? Jonatan in zlata prama prodajajo po 11,50 din, sindikatoma pa po 9 din. Rdeči in zlati delišes prodajajo po 12,50 din sindikatoma pa po 10 din. Jabolka druge vrste prodajajo sindikatoma po 6 din. Novejšje sorte jabolk kot so Ide red, Jona gold, Spartan, Gloster, Jona del pa prodajajo po 16,50 din. Industrijska jabolka, ki si jih naberete sami so naprodaj po 3,50 din, drugače pa jih prodajajo po 4 din. Cene zabojev so 50 din.

Nekaj besed smo spregovorili tudi z obiralci.

Terezija Rodeš: »Doma sem iz Strmece na Hrvaškem. V Velenje prihajam obirati jabolk že okoli 15 let. Pride nas večja skupina, tokrat nas je 9. Sicer pa obiramo tudi drugje po Sloveniji, predvsem hodimo v Ormož, ki nam je blizu. Tam obiramo jagode, pa tudi kakšno drugo sadje. Obiranje jabolk ni težko, je pa kar utrudljivo, saj ves dan stojis na levti. Na dan oberem okrog 60 zabojev.«

Zvonko Sincek: »Jaz pa sem prišel v Velenje iz Varaždina. Za obiranje jabolk me je navdušil prijatelj, ki je bil tu že večkrat. Izkoristil sem svoj letošnji dopust, drugače sem namreč zaposlen v tovarni kovin v Varaždinu. Takšenle dodaten zaslužek kar prav pride v času draginje. Malo laže stabiliziram hišni proračun. Delo ni težko, še več, ugaja mi, saj sem ves dan na prijetnem svežem zraku. V tovarni je mnogo bolj naporno.«

B. Z.

Zvonko Sincek

Uspela udarniška akcija

Uredili so si cestno razsvetljavo

Letos spomladi so si krajinjani z zaselka Trebuše dejali, če bomo složni, bomo s skupnimi močmi premagovali vse težave od preimenovanja ulice do cestne razsvetljave. Izvolili so ustrezen odbor in se lotili akcij. Napeljava razsvetljave jih bo veljala 400 tisoč dinarjev brez zemeljskih del, ta pa so po projektu z lanskega leta ocenili na 150 tisoč dinarjev. Dogovorili so se namreč, da bodo vsa zemeljska dela opravili prostovoljno. Na začetku sicer niso bili vsi za to, saj so nekateri v celoti odklonili, da bi delali udarniško, zato je bilo pač treba veliko prepričevalnih besed in na koncu so se tudi ti posamezniki vključili v akcijo med katero je moralo vsako gospodinjstvo izkupati 15 m jarka in ga po položitvi kabla tudi zasuti.

Te dni so bila dela v polnem zamahu in tako so končno z dnevnega reda vendarle spravili tudi večno sporno cestno razsvetljavo na bivši celjski oziroma Trebuški ulici, ki jo bodo krajinjani preimenovali v Žarovo ulico.

Z uspešno končano akcijo so se tudi krajinjani tega zaselka vključili v prizadevanja, da bi v dneh, ko so v polnem teku priprave na poimenovanje Velenja po tovarišu Titu, beležili kar največje dosežke na vseh ravneh.

Naj še dodamo, da je izvajalec električnih del Elektrostrojna oprema, v gradbenem materialu je to akcijo podprla delovna organizacija HPH Velenje, Vegradov

S prostovoljnim delom do razsvetljave

Alojz Skledar

tozd. Zaključna dela pa je opravil strojni izkop trdega terena. Nekoliko manj pa so bili krajinjani zadovoljni z opravljenim delom podjetja Dom.

Pri tej udarniški akciji so največjo zavest pokazali:

Alojz Skledar: »Cestno razsvetljavo smo nujno potrebovali, saj je bila naša ulica doslej v popolni temi. Po takšni temi je bila za ženske hoja, ko so se vračale s popoldanskega dela, zelo neprijetna. Enako tudi za otroke v zimskem času. Sedaj moramo namestiti še prometne znake z omejitvijo hitrosti 40 km na uro.«

Srečko Forštner: »Ker smo bili vendarle složni je udarniška akcija uspela. Če bi se vsi priključili akciji že prvi dan bi bili zemeljska dela že prej končali. Prepričan sem, da so tisti, ki se niso hoteli vključiti v prostovoljno delo, to velja tudi za predsednika gradbenega odbora, sedaj vendarle spoznali, koliko se lah-

Srečko Forštner

ko na takšen način doseže in da bo treba v prihodnje pri nas pa tudi drugod še kdaj poprijeti za kram in lopato ter z udarniškim delom rešiti marsikatero nalogo.«

Ivan Petek: »Zaradi boleznih hrbtenice ne morem več toliko fizično delati, zato sem se bolj vključil v organizacijsko delo. Akcija je uspela, saj je razen nekaterih izjem celotna ulica dihala kot eden. To še zlasti velja za ponedeljkovo, zadnjo udarniško akcijo.«

Ivan Petek

Ivan Druks: »Veliko sestankov je bilo potrebnih preden smo začeli urediti ulico. Končno je le prišel čas, ko bo tudi v naši ulici ponoči svetlo. Lani smo napravili predračun in ugotovili, da bi morali za zemeljska dela odšteti kar 15 starih milijonov. Ker pa smo se odločili za udarniško delo, tega denarja nismo potrebovali.«

Opravljen delo je za njimi, vsi prebivalci te ulice so sedaj (prepričani smo v to) veseli te toliko zelene pridobitve, ki bo koristila tudi tistim, ki so na začetku stali ob strani. Najbolj veseli pa so, da so s prostovoljno akcijo zelo pocenili napeljava razsvetljave.

Mala anketa

Jesenska skrb: ozimnica

Pričela se je jesen in z njo vrsta skrbi. Poleg kurjave, oblačil in obutve za hladnejše dni, pa gospodinje prav sedaj največ skrbi posvečajo ozimnici. Res je, da je vse več takih, ki si vse, kar potrebujejo za ozimnico, pridelajo kar doma. Ne manjka pa tudi tistih, ki jim je to, kako si pravočasno in čim ceneje oskrbeti zalogo za zimo, dodatna skrb.

O tem, kako se bodo z ozimnico oskrbele nekatere gospodinje iz Velenja, in kaj menijo o njeni ceni, smo izvedeli iz naslednjega pogovora:

MARIJA HOHNEC, upokojenka: »V glavnem vse, kar potrebujemo za ozimnico, pridelamo doma. Nekaj krompirja smo tudi prodali. Imamo primerne kletne prostore, tako da nam ozimnica lahko dalj časa ostane napokvarljiva. Nekaj zelenjave smo že pospravili v hladilno skrinjo, drugo pa smo vkuhali.«

Menim, da letošnje cene za ozimnico niso pretirane. Razen za jabolka, bo potrebno odšteti nekoliko več, denarja, kot smo načrtovali. Sicer pa si denar za preskrbo ozimnice že vsakdo vnaprej prihrani.«

ANICA BO-ROVNIK, gospodinja: »Krompir sva si z možem že preskrbela, jabolka pa še bova. Doslej sem vsako leto nekaj povrtnine tudi vlagala in vkuhala, ker pa so otroci odšli in sva z možem ostala sama, tega letos ne bom.«

Cene za krompir so še kar zmerne, po čem pa bodo jabolka, še ne vem. Upam da ne bodo predraga.«

TATJANA ZEKIĆ, trgovka: »Ne potrebujem krompirja, ker ga dobim pri svojih starših. Jabolka pa kupim sproti, saj za shranjevanje večje količine nimam primernih prostorov. Letos sem vložila približno petnajst kozarcev paprike, srbske solate, fižola in kumaric.«

Cene za krompir in povrtinino niso pretirane, za jabolka pa še ne vem.«

KRISTINA KORUN, uslužbenka: »Nekaj, kar potrebujem za ozimnico, sem kupila v trgovini, krompir pa sem dobila pri očetu in sestri. Jabolka bom naročila v Eri Velenje. Tudi nekaj povrtin sem že vložila.«

Cene za ozimnico so zmerne glede na ostali porast stroškov, seveda je mnogo lažje za tiste, ki si lahko vse potrebno za ozimnico pridelajo sami doma.«

Mira Zakošek

Bogdan Mugerle

Delegatka Štefka Donko

Treba bi bilo zaostri osebno odgovornost delegatov

„Delegati se svoje obveznosti in odgovornosti vse premalo zavajajo. Premalo odgovorni so do občanov, ki so jim ob volitvah zaupali to pomembno delo in prav tako do vseh tistih, ki redno prihajajo na seje skupščin, pa morajo zaradi tega, ker se niso sklepne, na seje ponovno.“ je poudarjala na zadnji seji skupščine skupnosti socialnega skrbstva Velenje delegatka Štefka Donko.

Štefka Donko je predsednica združene delegacije za skupnosti socialnega skrbstva, zaposlovanja, invalidsko pokojninskega zavarovanja in zdravstva v tozdu Konfekcija Soštanj. Dela pa tudi v izvršilnem odboru skupnosti pokojninskega zavarovanja.

„Menim, da na sejah skupščin ne bi imeli težav, če bi bili predsedniki delegacij dovolj aktivni in dosledni pri svojem delu. Takoj, ko dobim gradivo za seje, ga predam in skličem sestanek, na katerem podrobno razpravljamo o vseh vprašanih, še posebej, če je gradivo zanimivo tudi za naše delavke. Našo delegacijo sestavljajo delegatke iz celotnega tozda, tako da te dobro poznajo potrebe in želje naših delavk. Kadar je gradivo še posebej aktualno pa organiziramo tudi širše razprave.

V zadnjem času smo v naši temeljni organizaciji združenega dela posvetile veliko pozornosti razpravam o spremembi določil

Štefka Donko: „Neudeležba delegatov na sejah skupščin je do skrajnosti neodgovorna.“

za upokojitve. Leta, ki so potrebna za pridobitev pokojnine bi morali skrajšati. Delavke v konfekciji ugotavljamo, da le redkokateri vzdržijo 35 let. Večina se jih prej invalidsko upokoji. Naše de-

lo je zelo zahtevno. Moramo biti zelo spretne, zelo trpijo oči in hrbtenica. Pestijo nas tudi visoke norme. Vse to je gotovo vzrok, da je večina starejših delavk bolehnih, da so veliko v bolnišnem staležu in da se predčasno upokojijo.“

V tozdu konfekcija Elbroja v Soštanju se torej delavke dobro pripravijo na seje skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Na teh sejah določijo tudi delegatko, ki jih bo na skupščini zastopala in doslej se še ni zgodilo, da se ta delegatka seje ne bi bila udeležila. Zato ne bi imela nobenega opravičljivega razloga in sodelavke, bi jo ostro grajale. Če iz opravičenega razloga ne more na sejo, mora poiskati delegatko, ki jo bo zamenjala. Kot je povedala moja sogovornica, v tej temeljni organizaciji dobro skrbijo tudi za povratne informacije. Kadar na skupščinah razpravljajo o zadevah, ki jih zanimajo, skličejo po seji ponovno sestanek, na katerem delegatke poročajo o odločitvah in stališčih se skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

„V zadnjem času smo na sejah samoupravnih interesnih skupnosti razpravljali o številnih

pomembnih zadevah. Mnoge odločitve so bile sprejete z zamudami, pa ne zato, ker jih delegati ne bi odobraval, temveč, ker se se niso disciplinirano udeleževali in so se odločitve zaradi nesklepčnosti zavlačevale. Takšno delo je do skrajnosti neodgovorno, saj je znano, da nastajajo zaradi nepravilnega odločanja, številni problemi, ki se potem vlečejo skozi leta in leta. Takšno ravnanje delegatov je nedopustno. Sprašujem se tudi, kje so komunisti v delovnih okoljih in krajevnih skupnostih. Se ti prav nič ne vprašajo, zakaj delajo delegati tako neodgovorno, zakaj se ne udeležujejo sej. Ti bi prav gotovo morali zahtevati od njih več resnosti. Najbrž pa bi bilo prav, da bi zahtevali tudi osebno odgovornost neresnih delegatov. Poglejmo na primer seje skupščine skupnosti socialnega skrbstva, ki prejšnje sredo ni bila sklepna. Do sklepčnosti je manjkalo pet delegatov. In zaradi teh petih delegatov moramo spet vsi znova na sejo. Spet si morajo zornivati pristoje denar za prevozne stroške. Se bolj pa me jezi, da se na sejah srečujemo vedno isti ljudje in vedno isti so tisti, zaradi katerih moramo prihajati

ponovno na seje. Skorajda je že pravilo, da se od 14 delegatov REK udeležujejo seje štirje in od prav tolikih iz Gorenja, kakšen več. Ne vem, kako si predstavljajo delegatski sistem v teh okoljih. Jasno je, da je to sistem, ki smo ga sprejeli in ga bomo morali v prihodnje dograjevati in torej storiti vse, da bo delegatsko delo uspešno. S takšnim ravnanjem pa prav gotovo nismo na pravi poti.“

Se je govorila Štefka Donko o številnih težavah, ki jih je v delegatskem delu spoznala v preteklih letih. Omenila je tudi, da bi bilo najbrž potrebno posvetiti več pozornosti pripravi gradiva za skupščine. Gradivo je treba pripraviti tako, da ga bo razumel vsakdo, torej v preprosti in kar se da kratki obliki.

Štefka je tudi dodala, da nas dotedanje slabosti ne smejo ovirati pri nadaljnjem delu. Storititi je treba vse, da jih odpravimo. Še bolj previdni bomo morali biti pri izbiri delegatov prihodnje leto. Izbrati bomo morali resnično takšne, ki želijo, da bi delegatski sistem dobro zaživel in ki so pripravljeni za ureditve te pomembne naloge, darovati tudi kakšno urico svojega prostega časa.

Saleška alipinistična odprava (3)

Pamir — ledeno srce Azije

Pristopila je, ponovil sem svojo razlago še njej. Potem so prenehali z zvedavostjo in se poslovi. Hvaležen sem ji bil. Ta pripetljaj pa mi je mnogo povedal!

Po zares napornem dnevu smo nato lahko zaspali. Drvelo smo prek ravnih in rodovitnih mad-

Piše: Peter Ficko

žarskih pust. V spominu in zavesti še nekaj časa vročekrvna ciganka, gulaž in čardaš. . . Moja pradamovina po očetovi strani:

Vestna Babuška nas je prebudila zelo zgodaj, ob petih zjutraj, da bi lahko pravočasno izpolnili listine o prtljagi. Dejala je, da pride vsak čas njihov mejni prehod — Čop. Naj se pripravimo. Kaj kmalu je vlak pripeljal na zadnjo postajo na madžarski strani. Tam smo čakali dalj časa. Zanimivo, da so skupaj z madžarskimi cariniki, vstopili tudi sovjetski miličniki, ki so zahtevali potne liste in vizo. V zvezi s tem so se stvari nepredvideno hudo zapletle.

Dušan, naš vodja, ni imel kolektivne vize za vstop v Sovjetsko zvezo, ker so mu na Kompas, ki je bil organizator našega potovanja, povedali, da jo dobimo na sovjetskem mejnem prehodu. Mlad in strog miličnik se je tej trditvi čudil in zadrževal, da to ni mogoče. Vizo bi morali prinesiti s seboj in bi jo morali izdati naši organi. Postal je vse bolj mrk, skozi okno vagona je poklical kapitana, ki je

nemudoma prihitel. Nato mu je razložil, kako je z nami. Ta nas je ošvrknil s pogledom in že odbrzel. Zatem smo ostali sami z nedostopnim miličnikom, ki se je večkrat nagnil skozi okno in se oziral na postajo. Postajali smo vse bolj zaskrbljeni. Vsakdo si je na tihem zastavljal vprašanje, kaj bo. Medtem je vlak potegnil, miličnik se je spet bliskovito nagnil skozi okno in na ves glas zakričal na načelnico postaje, ki je držala dvignjeno rdečo zastavico: „Ne, ne!“ Toda vlak je pričel voziti vse hitreje. Mož v uniformi se je potem visoko zravnil na hodniku in potegnil z vso močjo zasilno zavoro. Nekdo je dejal, prav z olajšanjem: „Ni prijela, zarjavela je“. Vlak je peljal zares naprej!

Kaj kmalu smo se ustavili na Čopu, sovjetskem mejnem prehodu. Osupli in zaskrbljeni smo pričakovali razplet dogodkov. V naš vagon je vstopilo osem obojroženih miličnikov. Postavili so se pred vrata kupejev in zahtevali da ostanemo na svojih mestih. Za njimi je prišel v kupe, kjer sva sedela z Dušanom oficir in se pričel z nama neljubeznivce pogovarjati. Dopovedoval nama je, da ne moremo naprej brez dokumentov, od njih pa jih ne moremo dobiti. Povedal je, da nam lahko vizo da edino Moskva. Medtem sem se spomnil, da smo imeli teleks od zveznega komiteja za turizem s podpisom zveznega funkcionarja. Tedaj sem pomislil, da nam edino ta teleks lahko pomaga iz nenavadnega položaja, saj je moč centralnih oblastvenih organov tod zelo spoštovana.

Takoj sem oficirju pomolil listino in dejal: „Poglejte, berite, saj nas pričakujejo!“ Iztrgal mi je papir iz rok in že med branjem so se mu zmeščale poteze na obrazu. Zdelo se mi je, da je to dobro znamenje in daje upanje na ugodno rešitev iz negotovega položaja. Dejaj je: „Dobro!“ Z že spremenjenim glasom, občutno bolj prijaznim. Nato je moral Dušan z vsemi potnimi listi z njim v postajo poslojati.

Čakali smo nestrno, čeprav smo vedeli, da bo kmalu jasno, kako bo z nami. V vagonu je bila grobna tišina. No, čez pol ure se je le pojavil na peronu Dušan z nasmejanim obrazom. To je bilo dobro znamenje, kazalo je, da bomo potovanje nadaljevali? In res, Dušan je dejal na glas na hodniku ob umikajočih se miličnikih: „Moskva je rekla — da!“

Zdelo se je, kot bi se odvalil kamen s srca. Vlak, ki tod tudi sicer stoji več kot uro, da mu pod vagono namestijo širše osi, je potegnil. Končno! Toda skorajda do Moskve se nismo mogli potolažiti, opisanih doživetij pa verjetno ne bomo nikdar pozabili.

Na pot prek Matjuške Volge

No, končno smo le pripotovali v Moskvo. Dolgo je vlak vozil skozi predmestje, kjer stojte hiše kar na krčevinah iztrebljenih gozdov. Ruski gozd — redke smreke, bor in prevladujoče breze. Lepšega parka nima nobeno

velemesto na svetu. Premoti me glas Babuške, postala nam je že prava mati: „Petja“, tako me je klicala, „poglej, do sem so prišli nemški tanki v drugi svetovni vojni!“ Obraz se je pomračil, oči pa ovlažile. „Ali vidiš tiste jarke, večina je zagrnenih. . .“ Nisem vrtil vanjo, v vojni je morala doživeti nekaj hudega. Zanimivo. Kasneje nisem srečal ljudi, ki bi zadnjo vojno omenjali tako prizadeto. Bili so mlajši, ki vojne niso doživeli.

Zares — vlak se je prikradel skozi zelenje v središču mesta, na tako imenovano kijejsko postajo. Skoraj nismo mogle verjeti, da smo prišli v sedem milijonsko mesto, kamor pripotuje sem vsak dan tri milijone potnikov iz vse države po raznovrstnih opravkih. Prihajajo pa tudi iz tujine, največ turisti. Najprej nas je prijazno sprejela predstavnica zveznega komiteja za turizem. Šele ko smo se vozili po širokih in zelo prometnih ulicah Moskve, med masivnimi zgradbami smo dobili občutek, da smo v resnici v velemestu.

V glavnem mestu največje države na svetu smo bili štiri dni, dan in pol, ko smo potovali v gore, dva dneva in pol pa na povratku. Obakrat smo prebivali v sodobnih hotelih. Polovico tega časa je bilo prostega, druga je bila namenjena za ogled kulturnih zanimivosti mesta.

Sprva smo prebivali v samem središču mesta, kjer smo uživali ob enkratnem pogledu na zgodovinski Kremelj na glavni ulici — cesti Gorkega. Razumljivo, da smo se takoj po namestitvi odpravili po skupinicah, na potep. Saj smo že nekaj časa sanjarijo o mestu. Radovednost nam ni dala miru.

Bil je popoldan. Pločniki polni ljudi, hiteli so sem in tja, izrazi na obrazu in oblačila kot v kateremkoli drugem mestu. Toda spoznavali smo tudi nenavadne stvari.

Najprej nas je pritegnila izredna čistoča javnih prostorov. Še tako zakotni ulici nismo naleteli na odpadke. Baje je Moskva najčistejše mesto na svetu.

Ustavljali smo se pred trgovinami. Izložbena okna so se nam zdela drugačna kot smo jih vajeni doma, nenavadna. Razstavljeno blago je nagradeno in nepregledno. Res, kupca tod ni potrebno privabljati, ker primanjkuje dobrin. Temeljito smo se prebrčali o tem — z odprtimi očmi in z zmajevanjem glave. Na ulici Gorkega, kjer se sprehajajo turisti z vsega sveta, ali pred očmi vsega sveta, smo videli v petek popoldne pred eno izmed mesnic stopetdeset metrov dolgo vrsto čakajočih ljudi. Stali so po trije skupaj, mirno, se tiho pogovarjali ali brali časopise.

Tabor Sutjeska

Bratstvo, enotnost, ljubezen

Na jugovzhodu Slovenije, na meji med Hrvaško, pa skoraj do Ljubljane, se razprostira slikovita, z vasicami, vinogradi, cerkvicami in gradovi posejana Dolenska. Središče Dolenske je Novo mesto.

To je zelo staro mesto, saj o tem pričajo številne izkopanine iz preteklega časa, ki so ohranjene v bogatih muzejih. Ob mestu teče reka Krka, ki da je mestu poseben čar. Prav zato Novo mesto privlači mnogo turistov.

Novo mesto je tudi močno industrijsko mesto. Prav sredi teh naravnih lepot Dolenske smo se zbrali pionirji iz cele Jugoslavije. Zbrali smo se, da bi širili bratstvo, enotnost in ljubezen med narodi.

Tabor Sutjeska je tabor ljubavi in tabor sreče, gde se kuje mir, gde se kuje drugarstvo in gde svako kuje bratstvo.

T se sreču pioniri

sa svih strana, ljubav među njima razcvetana život žive kao braća i brane tekovine Tita i partije narodno zbratimljenje.

Mirsada Skrijelj, Vrbica

Čeprav je 14 dni, ki smo jih preživeli v slovenskem taboru Sutjeska 81, prehitro minilo, nam je ostalo vendarle veliko spominov in doživetij, predvsem pa novih, trajnih prijateljskih vezi. Povsod, kamor smo prišli, smo bili toplo sprejeti in dobrodošli in vedno je iz naših grl zvenela vesela pionirska pesem. Naučili pa smo se tudi veliko pesmi različnih jezikov. Velikokrat smo se pogovarjali z borci. Posebno veselje smo bili, če so borci omenjali bataljone kot so: Gornjanski bataljon, Cankarjevo brigado, Gubčevovo brigado, 12. brigado in Prvo slovensko artilerijsko brigado, saj smo

bili tudi sami razdeljeni v brigade in smo bili zelo ponosni, ko smo zvedeli, kakšne naloge so opravljale in kje so delovale.

Hodili pa smo tudi na ekskurzije in na izlete. Posebno so ostali v spominu izleti v Postojno, kjer smo občudovali lepote podzemskih jam Krasa, v Kurnovec, kjer smo si ogledali rojstno hišo našega tovariša Tita, in dom borcev in mladine Jugoslavije, kjer smo si ogledali p. e. film o tovarišu Titu. Bil je kratek, vendar tako bogat, da je slika prevzela vsakega in da se nihče ni ramoval solz, ki so nam pritekale po licu, saj smo vsi vedeli, da je ta solza namenjena Titu.

Obiskali smo tabornike v Ilirski Bistrici, Ljubljano, Kostanjevico, muzej v Brežicah, vasico Pleterje, tovarno Krka in Novoteks. V obeh tovarnah smo si ogledali vse postopek dela, od pakiranja tablet, izdelavi niti in končnih izdelkov. Prebivalci Novega mesta so nas povabili na praznovanje občinskega praznika. Skupaj smo zanetili kres in zaplesali kolo.

Napočil je dan, ko smo morali domov. Zadnji večer smo se zbrali na plesu. Nobenemu ni bilo zanj, saj so se poslavljali pionirji iz Majdanpeka. Močan stisk rok, ki je pomenil »Na svidenje!« in poljub na vroča lica, ki so se hladila s solzami. Slovo! Prijatelji iz Črne gore so se poslovili ob 3. uri zjutraj. Nihče ni manjal pri slovesu. Vsi smo še enkrat hoteli videti prijatelje iz sončnega Bara in jim zaželeli srečno pot. Tako so nas počasi zapuščali tudi pionirji iz ostalih republik.

Za njimi so ostali spomini na lepih štirinajst dni, ki smo jih preživeli skupaj, širili bratstvo in enotnost, ljubezen, veselje, srečo in povezanost med narodi. Spletle so se mnoge prijateljske vezi: ki jih bomo ohranili z dopisovanjem.

OŠ Gustav Šilih Velenje
Martina Rednjak 8. a

Jezikovno razsodišče (39)

Vnovič o pisanju imen

J. M. iz Maribora nam piše: „V listih ste lani objavili članek, kako često delamo napake pri pisanju imen in priimkov. Pravilno naj bi pisali Janko Novak in ne Novak Janko. Da se ljudje napačno podpisujejo, so v največji meri krive razne kartotekke, urejene po abecedi. Že v osnovni šoli se otroci navadijo na napačno rabo svojih imen in priimkov. Naročeno imam vrsto časopisov: pri naslovu so mi vsi dosledno obrnili priimek na prvo mesto. Kaže, da smo tu brez moči. Toda vsaj tam, kjer ni pomemben abecedni red, bi lahko pisali pravilno. Oglejte si priloženo sliko iz Delavske enotnosti!“

V navedenem listu je zapis o odkritju spominske plošče padlim borcem, članom Šentjakobskega gledališča, pred Mestnim domom v Ljubljani. Fotografija plošče kaže, da so imena padlih napisana s priimkom spredaj, čeprav niti niso urejena po abecedi. Ta primer žal ni osamljen, saj so po raznih ploščah, postavljenih ali vžidanih širom po Sloveniji, imena večkrat zapisana tako, kakor da so pobrana iz abecednega seznama, s priimkom spredaj, celo v primerih, ko je na plošči sa-

mo eno ime. Naj še dodamo, da bi tudi marsikaterem abecednem seznamu (letna kazala revij ipd.) lahko pisali ime pred priimkom.

Kako se je pravi občutek za obliko osebnega imena izgubil, nam groteskno izpričuje tudi spored z nastopa najmlajših gojencev Glasbene šole v Ljubljani, ki je bil 3. 6. v Viteški dvorani v Križankah. Imena nastopajočih otrok so vsa brez izjeme napisana s priimkom spredaj. Profesorji so jo bolje odnesli, a tudi med njimi imajo nekateri obrnjena imena.

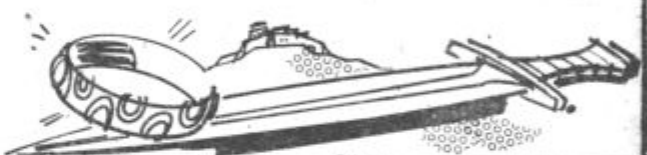
Žalostno je videti pri pismih bralcev in pri drugih dopisih v listih, kako se ljudje podpisujejo narobe, tako jih je že zasužnjila abeceda. Tudi naše razsodišče večkrat dobiva pisma s takimi podpisi. Komaj da se bo še kdo čudil, če bodo ob letošnjih obletnicah odkrili plošči Jurčiču Josipu in Levstiku Franu.

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

MARJAN BREGAR

ILIR SE VRAČA

18. »Pridi ob prazniku! Pridi ob prazniku!« je odmevalo v Kenu.

Vračal se je v kovačnico omamljen in vznemirjen. V sladko misel nanjo se je surovo vrivala misel na keltskega plemiča. Njegova senca je zrasla nad obzorjem, pravkar še ob-sijanem s svetlimi upi. Kopje, ki je zgrešilo cilj v vodi, je zadelo nežno kal mlade ljubezni. Grožnja naslednjega udarca je obstala nad njo, zavrta nežno rast.

Trše je stisnil v pest kladivo Ken. Moč, ki jo je čutil v mišicah, mu je vlivala vedrejšo misli. Stekel bo pred Gradiščem, je zasanjaril, razbil vrata s tem kladivom, objel Anesto in jo zaščitil pred vsem neprijaznim!

Razigrana pomlad, ki je z vsakim dnevom silneje budila deželo, mu je pregnala poslednjo sivino z duše.

Njemu — in vsem ostalim pod Gorovjem. V deželi so praznovali!

Rogovi so oznanili veliki ljudski zbor. Oglasili so se bobni in druga glasbila. Kriki veselja so napolnili pokrajino.

Na trati pod Gradiščem je vrvelo kot v panju. Nemirna množica je z vseh vetrov vrela na ta kraj. Ljudje, srečni da so drug ob drugem, so zaneseno zrl v tribuno, kjer je v cvetju sedel njihov vladar. Knez Keltov — pa tudi gospod starih prebivalcev dežele, Ilirov. Kdo bi jih še ločil med seboj!

Ob knezu — tega ni nihče spregledal — je sedela Anesta. In prav ob njej — tudi to ni ušlo pogledom — je stal knezov naslednik, postavni Udurik.

Kena seveda nihče ni opazil. Stal je daleč v ozadju sam s svojimi mislimi. Otrok molčecih gora in tihih šum ni bil vajen hrupa množice. Tuje in utrujajoče je nanj delovalo valovanje tisočev in Anesta, njegove sanje, se mu je zdela dlje kot kdajkoli. Nedosegljiva.

Koledar

Petek, 25. septembra — GOJMIR
Sobota, 26. septembra — JUSTINA
Nedelja, 27. septembra — KOZMA
Ponedeljek, 28. septembra — VENCESLAV
Torek, 29. septembra — MIHAEL
Sreda, 30. septembra — SONJA
Četrtek, 1. oktobra — JULIJA

Mali oglasi

V VARSTVO sprejem otroka. Informacije dobite po telefonu 851-259.

UGODNO PRODAM OSEBNI AVTO, ŠKODA 100L, letnik 1973. Registriran do julija 1982. Možnost plačila na kredit. Cena po dogovoru. Ogleđ vsak popoldan. Ivan Glušič, Pesje, Rudniška 29, Velenje.

PRODAM ČEBELNJAK VELIKOSTI za 21 AŽ panjev. Katica Kolbek, Smartno ob Paki 49.

KUPIM GRADBENO PARCELO v Velenju ali okolici. Ponudbe pošljite na uredništvo lista pod šifro „Parcela“.

SOBO S POSEBNIM VHO- DOM oddam dvema dijakoma ali dijakinjama. Pismene ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro „Možnost kuhanja“.

DVOSOBNO KONFORTNO STANOVANJE V VELENJU zamenjam za enosobnega. Pismene ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro: „Tako“.

V VARSTVO VZAMEM TRI OTROKE; Pismene ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro „Dobra varuška“.

DIANO LETNIK 1977, prodam. Registrirana do junija 1982. Informacije dopoldan po telefonu 850-087 interna 22.

Kino

od 25. 9. — 2. 10. 1981

REDNI KINO VELENJE

25. 9. — petek ob 18. in 20. uri SVET JE POLN POROČENIH MOŽ — ljubezenski. V glavni vlogi: Anthony Franciosa
 26., 27. 9. — sobota in nedelja ob 18. in 20. uri PRAVA EMANUELA — francoski. V glavni vlogi: Silvija Kristel
 27. 9. — nedelja ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA — KAMENITI CVET — otroški barvni film
 28. 9. — ponedeljek ob 18. in 20. uri SMRT NA MEJI — ameriška kriminalka. V gl. vlogi: Telly Savalas

29. 9. — torek ob 18. in 20. uri NEKOČ V PARIZU — ameriška ljubezenska drama. V glavni vlogi: Wayne Rogers
 30. 9. in 1. 10. — sredi in četrtek ob 18. in 20. uri MOŽ IMENOVAN BULDOŽER — italijanski akcijski. V glavni vlogi: Bud Spencer
 2. 10. — petek ob 10. uri KITAJSKI ZMAJ — hongkonški. V glavni vlogi: Wei TZE Wan

KINO DOM KULTURE VELENJE

27. 9. — nedelja ob 10. uri OTROŠKA MATINEJA — KAMENITI CVET — otroški barvni film

28. 9. — ponedeljek ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE — NEKOČ V PARIZU — ameriški ljubezenski

1. 10. — četrtek ob 20. uri MOČ LAŽNIH BOGOV — italijanski, akcijska drama. V glavni vlogi: Helmut Berger

KINO ŠOŠTANJ

26. 9. — sobota ob 15.30 OTROŠKA MATINEJA — KAMENITI CVET — otroški barvni film

26. 9. — sobota ob 19.30 VELIKA PRVA DIVIZIJA — ameriški vojni. V glavni vlogi: Lee Marvin

27. 9. — nedelja ob 17.30 in 19.30 SVET JE POLN POROČENIH MOŽ — ljubezenski

28. 9. — ponedeljek ob 19.30 PRAVA EMANUELA — francoski

30. 9. — sredi ob 19.30 SMRT NA MEJI — ameriška kriminalka

KINO ŠMARTNO OB PAKI

25. 9. — petek ob 20. uri SUPERBABY — nemški avanturistični

27. 9. — nedelja ob 13.30 OTROŠKA MATINEJA — KAMENITI CVET — otroški barvni film

29. 9. — torek ob 20. uri PRAVA EMANUELA — francoski
 2. 10. — petek ob 20. uri MOŽ IMENOVAN BULDOŽER — italijanski akcijski

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Petek, 25. septembra — dr. Pustavrh (dnevni), dr. Grošelj (nočni)
Sobota, 26. septembra — dr. Blatnik (dežurni), dr. Žičkar (pom. dežurni)
Nedelja, 27. septembra — dr. Blatnik (dežurni), dr. Grošelj (pom. dežurni)
Ponedeljek, 28. septembra — dr. Žubarjeva (dnevna), dr. Natkova (nočna)

Komisija za delovna razmerja tozđ osnovna šola Miha Pinter Toledo Velenje

objavlja

prosta dela in naloge snažilke

na centralni osnovni šoli za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne vloge pošljite na naslov: VIZ Velenje, tozđ OŠ Miha Pinter-Toledo Velenje, Kidričeva 21 — komisija za delovna razmerja.

Rok za prijavo je 15 dni po objavi, rok za obvestilo kandidatom pa takoj po preteku roka za prijavo.

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Sobota, 26. septembra — dr. Zvonka Petek, Koroška 31, Velenje
Nedelja, 27. septembra — dr. Zvonka Petek, Koroška 31, Velenje

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ

Petek, 25. septembra — dr. Menih
Sobota, 26. septembra — dr. Menih
Nedelja, 27. septembra — dr. Menih
Ponedeljek, 28. septembra — dr. Stupar
Torek, 29. septembra — dr. Stupar
Sreda, 30. septembra — dr. Lazar

Četrtek, 1. oktobra — dr. Lazar
Petek, 2. oktobra — dr. Pirtovšek

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI VELENJE — SEDEŽ ŠOŠTANJ

Od petka, 25. septembra do četrta, 1. oktobra: Žagožen Ivo, dipl. vet. Velenje, Ul. Vrnjačke Banje 7 — tel. 852-381

Gibanje prebivalstva

GIBANJE PREBIVALSTVA OBČINE VELENJE

MATIČNI URAD VELENJE

Poroke:

Marjan Šmon, roj. 1954, zidar iz Velenja in Danica Petrič, roj. 1963, sestavljalca iz Velenja; Roman Mačkovšek, roj. 1961, strojni tehnik iz Velenja in Irma Melanšek, roj. 1961, študentka iz Velenja; Marjan Vrčkovnik, roj. 1957, vodja oddelka iz Velenja in Maja Fišer, roj. 1961, študentka iz Velenja.

Umrlji: Rozalija Kovač, upokojenka iz Velenja, Bevkova 8, stara 86 let; Sidonija Gradišnik, upokojenka iz Šaleka 42, stara 84 let.

MATIČNI URAD ŠOŠTANJ

Rojstva: rodilo se je 11 dečkov in 16 deklic

Poroke:

Ivan Breznik, roj. 1956, orodjar, Velenje, Jenkova c. 29 in Marija Salmič, roj. 1959, prodajalka, Šoštanj, Metleče 45; Ludvik Brišnik, roj. 1957, zidar, Šoštanj, Cesta talcev 7 in Cvetka Sedovnik, roj. 1957, sestavljalca, Šoštanj, Cesta talcev 7; Ivan Jurko, roj. 1957, orodjar, Velenje, Paka 54 in Jožica Podvrtnik, roj. 1959, učiteljica, Skorno pri Šoštanju 46; Rudolf Pergovnik, roj. 1949, skladiščni delavec, Topolšica 95 in Anica Meze, roj. 1960, kuharica, Topolšica 65.

Umrlji:

Karl Sevšek, rudar, Velenje, Prešernova c. 6, star 37 let
 Miklavž Rihter, kmet, Šmiklavž pri Gornjem gradu 19, star 76 let
 Alojzij Kos, upokojenec, Železno pri Zalcu 21, st. 72 let, Andrej Cafuta, upokojenec, Celje, Drapšinova c. 28, star 73 let, Ivan Šalobir, izdelovalec palet, Celje, Škapinova 3, star 45, Viktor Ribič, inv. upokojenec, Dobriša vas št. 3/a, star 71 let, Marija Kos, upokojenka, Celje, Ul. V. Prekmorske 7, stara 66 let, Ivana Špegel, druž. upokojenka, Strmec nad Dobrno 16, stara 89 let, Ivanka Pavlin, upokojenka, Mozirje št. 28, stara 61 let.

GIP VEGRAD VELENJE išče manjše stanovanje ali sobo za svojega delavca.

Ponudbe pošljite na naslov: GIP VEGRAD Velenje, splošna služba.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE

VEGRAD
 Velenje, Prešernova 9

Na podlagi sklepa delavskega sveta delovne organizacije gradbenega industrijskega podjetja Vegrad Velenje,

objavljamo

prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili:

POMOČNIK DIREKTORJA ZA EKONOMSKE ZADEVE

Pogoj: visokošolska izobrazba ekonomske ali komercialne smeri, pet let delovnih izkušenj pri opravljanju odgovornih del in nalog;
 — da je moralno in politično neoporečen, da ima organizacijske sposobnosti in pravilen odnos do samoupravljanja;
 — dosežanje delo kandidata mora zagotavljati, da bodo doseženi cilji sprejete poslovne politike DO kot celote ob načelu solidarnosti in vzajemnosti.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev in opisa rezultatov doseganja dela naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi razpisa na naslov:

GIP „VEGRAD“ VELENJE
 Prešernova 9
 63320 VELENJE

Prijava mora imeti oznako „Za razpisno komisijo delavskega sveta DO“.

Izbrani kandidat bo za razpisano nalogo imenovan za dobo 4 let.

Prijavljeni kandidati bodo obveščeni o izidu razpisa v 30 dneh po poteku razpisa.

REK Plastika

n. sol. o., Velenje

Komisija za delovna razmerja TOZD Kovinski izdelki in galanterija

RAZPISUJE

naslednja prosta dela in naloge:

1. REZKARSKA DELA (več delavcev)

Pogoji:
 — KV — rezkalec
 — odslužen vojaški rok

2. LIČARSKA DELA

Pogoji:
 — KV — avtoličar
 — odslužen vojaški rok

3. VODENJE PRIPRAVE PROIZVODNJE — ponovni razpis

Pogoji:
 — visoka izobrazba strojne smeri
 — 5 let delovnih izkušenj na tehnologiji
 — organizacijske sposobnosti

Razpisana dela in naloge so za nedoločen čas s polnim delovnim časom in 2-mesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj posredujejo svoje vloge pismeno ali osebno v 15 dneh po objavi oglasa na naslov: REK Plastika Velenje, Koroška 61, Kadrovsko-spolno področje.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po objavi.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame

Kristine Kovač

se zahvaljujemo vsem darovalcem cvetja, vsem, ki so nam izrekli sožalje, prav posebno pa še sosedom za pomoč.

Žalujoči: mož Rudi, hčerke Anica, Marija, Jožica in Heda ter sin Ivo z družinami.

ZAHVALA

Prenehalo je življenje žene in mamice

Štefice Bola

Vsem, ki ste pospremili našo Štefico na zadnji poti, izrekam iskreno zahvalo. Posebno zahvalo sem dolžan družinam Dworak, Svečko in Pristovšek, hišnemu svetu Tomšičeve 13-15, Društvu medicinskih sester Velenje, Strelski družini Mrož Velenje, Društvu invalidov Velenje, govornikom ob slovesu, Rudarski godbi, pevcem, ženinim sodelavcem iz Doma učencev, svojim sodelavcem DO Rudarskega šolskega centra Velenje, zdravstvenemu osebju bolnišnice Slovenj Gradec in Hematološkega oddelka Kliničnega centra Ljubljana, Saškinim in Denisinim sošolcem, učiteljskima zboroma OŠ Anton Aškerc in Gimnazije Velenje, častni straži, vsem prijateljem in znancem, ki ste ji izkazali spoštovanje, prinesli cvetje in nas tolažili v bolečini.

Mož Hinko v imenu vseh žalujočih.
 Velenje, september 1981

ZAHVALA

Po dolgotrajni in težki bolezni je dotrpela draga mama, babica in prababica

Rozalija Kovač

Iskrena hvala vsem sorodnikom, znancem iz Bevc in prebivalcem Konovega za izkazano sožalje in darovano cvetje.

Posebna zahvala velja osebju slovenjgraške bolnišnice za res humano strežbo ob njeni težki bolezni. Enaka zahvala tudi dr. primariju Fijavžu, dr. Grošlju in patronažni sestri. Iskrena hvala tudi govornikom, praporščakoma DU in ZB Konovo. Hvala tudi g. dekanu za slovesno opravljen obred.

Žalujoči: hčerki Ana Seme in Stanka ter sin Milan

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame, babice, sestre in tete

Sidonije Gradišnik

iz Šaleka

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti ter ji darovali vence in šopke cvetja, nam ustno in pismeno izrazili sožalje. Vsem še enkrat prisrčna hvala.

Globoko žalujoči: hčerka Lojzka, vnuk Rudi z družino, bratje, sestre ter drugo sorodstvo.

A dan je črni moral priti,
 bridkosti dan, o j dan solzan,
 težko bilo se je ločiti,
 a solze vse,
 ves jok zaman.
 (Gregorčič)

velenje

trg. in proizvodna DO

„VINO“
ŠMARTNO OB PAKI

sporoča vsem interesentom, da bo prodajalo v času trgatve

KVALITETEN VINSKI MOŠT

Mošt boste lahko kupili vsak dan od 1. oktobra 1981 do 11. novembra, razen ob nedeljah in 3. oktobra.

Prodajali ga bodo od 6. do 14. ure v kleti trgovskega podjetja „VINO“ v Smartnem ob Paki.

Rokomet

Nova zmaga

Igralci Soštanja uspešno nadaljujejo prvenstvo v drugi zvezni ligi. Po dveh kolu so na vrhu lestvice, saj so na obeh srečanjih zmagali. V drugem kolu so se prvič v novem prvenstvu predstavili domačim gledalcem, ki so jih na koncu zasluženo nagradili z dolgim ploskanjem, saj so Soštanjčani prikazali lep, dinamičen in borben rokomet. Njihov nasprotnik so bili prav tako novinci v ligi rokometiški Prul iz Ljubljane.

Pred nekaj sto gledalci so prvi povedli gostje, to pa je bilo tudi edino njihovo vodstvo, saj so rokometiški Soštanjčani takoj izenačili in si v prvih tridesetih minutah nato priigrali pet zadetkov prednosti. V drugem polčasu je bila igra enakovrednejša — končal se je z rezultatom 15:15 —, vendar pa gostom razlike iz prvega dela ni uspelo zmanjšati. Najbolj tesno je bilo sredi drugega polčasa, ko sta mariborska sodnika Ogner in Granc, ki nista bila na ravni sre-

čanja, izključila kar dva domača igralca. Igralci Prul so se takrat Soštanjčanom približali na dva zadetka (17:15), vendar za kaj več niso bili sposobni.

Trener Bojan Levstik je takole ocenil prvi dve kolu: »S startom v drugi ligi smo nadvse zadovoljni, ne pa še s samo igro, saj v obrambi še škriplje in bo treba marsikaj izboljšati. Zmagi v Slavonskem Brodu in proti Prulam nam dajeta upanje, da se bomo v jesenskem delu prvenstva enakovredno kosali z vsemi nasprotniki. Zahvaljujem se tudi našim gledalcem, ki so igralce resnično spodbujali v pravi trenutki in so prav tako zaslužni za našo zmago. Prepričan sem, da bodo prihajali tudi v prihodnje v enakem ali pa še v večjem številu na naše tekme.

V tretjem kolu gostujemo v Splitu. Nimamo kaj izgubiti, igrali bomo za čim bolj ugoden rezultat.«

—SV—

Potušek je bil nezadržljiv

Lahko do točk

Tudi igralke Velenja so po dveh kolu nepremagane. Prejšnjo soboto so gostovale v Preddvoru in v tekmi drugega kola II. zvezne rokometne lige sever premagale domačo ekipo z rezultatom 16:5 (11:3). Že sam rezultat pove, da so imele gostujoče igralke lahko delo in da jim domača ekipa ni bila dodela. Pri tem je zanimivo, da so gledalci v drugem polčasu videli le sedem zadetkov, od tega so jih pet dosegle Velenjčanke, le dva pa igralke Preddvora. Krivec za to je gotovo vreme, saj je med tekmo deževalo.

Za Velenje so zadetke dosegle: Špoljar 5, Golič 2, Omerovič 3, Kotnik 2, Bovha 4.

V tretjem kolu se bodo igralke Velenja sestale z Ino iz Siska. Ker bo v Rdeči dvorani v Velenju v soboto vinska trgatve, bodo morale tekmo odigrati v športni dvorani v Slovenj Gradcu.

Tudi po tretjem kolu ni zmage

Rokometiške Šmartnega ob Paki so nepričakovano slabo začele letošnje prvenstvo v slovenski ligi. Izgubile so tudi tretje srečanje na gostovanju v Kočevju. Rezultat tekme je bil 22:16 (12:10) v korist domače ekipe. Gostujoče igralke so bile enakovredne domačinkam le v prvem polčasu, nato pa so popustile in razmeroma visoko izgubile.

V 4. kolu se bodo na domačem igrišču sestale z ekipo Ete iz Cerknega.

Letos v velikih denarnih težavah

Rekordna zmaga

Nogomet

Toča zadetkov

Po petem prvenstvenem kolu so nogometiški Šmartnega ob Paki na prvem mestu z desetimi točkami in z nekoliko boljšo razliko med danimi in prejetimi zadetki v primerjavi z Mariborom, ki je z enakim številom točk na drugem mestu. Ti dve moštvi sta tudi najresnejša kandidata za jesenskega prvaka, saj tretje uvrščeni Slovan zaostaja za njima že za tri točke.

V nedeljskem prvenstvenem srečanju s Ptujem (9:0) so se igralci Šmartnega nekoliko poigrali z živci gledalcev in gostov. V prvem polčasu so zaigrali slabo, nepovezano in niso imeli skorajda nobene prave prilike za zadetek, če izvzamemo močna udarca Goloba in Kokotca, ki pa sta zletela čez gol. Gostje so imeli v tem delu

igre več čas pobudo, bili nevarnejši pred domačimi vrati, kjer pa je bil vratar Podgoršek nepremagljiv in se je nekajkrat nadvse izkazal.

Po tako blestem prvem polčasu, ko so mnogi že mislili, da bodo domači igralci težko zmagali, je sledil pravi potop gostov. Šmarški napadalcji so začeli kot za šalo tresti njihovo mrežo. »Utrudili« so se šele, ko so devetih premagali vratarja Ptujčanov.

Zadetke so dosegli: Prašnikar pet, Zver in Hren po enega ter Kopusar 2.

V nedeljo, 27. septembra bodo Šmarčani znova igrali na domačem igrišču. Njihov nasprotnik bo Mura.

Naporen teden

V obdobju enega tedna bodo nogometiški Rudarja odigrali kar tri naporene prvenstvene tekme. V nedeljo so gostovali v Trebinju, kjer je bil njihov nasprotnik Leotar, v sredo je v Velenju gostoval Spartak, vodilna ekipa na lestvici, v nedeljo, 27. septembra pa se bodo Velenjčani sestali v Dubrovniku z Goškom.

Tudi po šestem kolu igralci Rudarja niso popravili položaja na lestvici, saj so tekmo z

Leotarjem izgubili z rezultatom 2:1. Kot so povedali igralci ob vrnitvi, bi bili lahko z malo več sreče ostali tudi nepremagani, saj so imeli pri rezultatu 1:1 izredno priliko za vodstvo, vendar je niso izkoristili. Poleg tega so igralci menili, da bi bil moral sodnik v prvem polčasu dosoditi v njihovo korist enajstmetrovko, saj je eden izmed Leotarjevih igralcev igral v svojem kazenskem prostoru z roko.

Streljanje

Uspešni nastopi Velenjčanov

Izbirnega republiškega strelskega tekmovanja za pionirje in pionirke za nastop na tekmovanju Alpe Adrija, so se udeležili predstavniki iz Ljutomer, Izole, Celja, Slovenskih Konjic, Ljubljane in Velenja. Tekmovanje je bilo na strelišču strelske družine Mrož. Na tekmovanju Alpe Adrija, ki je bilo ta teden v Celovcu, so iz Strelske družine Mrož sodelovali Denis Bola, Janez Hirše ter Mojca Močilnik. V okviru priprav strelcev Fekra iz Slovenj Gradca, pa je bilo na strelišču v Velenju tekmovanje med Velenjčani in Slovenjgradčani s serijsko zračno puško. Velenjčani so imeli bolj mirno

roko, saj so zmagali ekipno s 1429 krogi, Slovenjgradčani pa so nastreljali 1365 krogov. Med posamezniki sta bila najboljša Dušan Perhač s 368 krogi in Franc Trebše s 359 krogi. Oba iz Velenja. V Ljubljani so nastopili velenjski invalidi v streljanju z zračno puško in pištolo ter malokalibrsko puško. Kar trije tekmovalci so se uvrstili v republiško reprezentanco, ki bo nastopila na državnem prvenstvu tretjega in četrtega oktobra v Banjaluki. Na tem prvenstvu bodo sodelovali tudi Franjo Žučko in Hinko Bala ter Peter Jovanovič.

Atletika

Založnik republiški prvak

Na republiškem pionirskem prvenstvu v Ljubljani so sodelovali najmlajši atleti AK Velenje. Tudi tokrat niso ostali praznih rok. Skupaj so osvojili tri kolajne in dosegli več visokih uvrstitev.

Po doseženih rezultatih sta se v slovensko pionirsko reprezentanco uvrstila Tone Založnik, ki je postal republiški pionirski prvak v skoku s palico in 13 letna Nataša Krenker, ki je bila druga v teku na 80 m z ovirami in na 300 m. Zlata kolajna na 80 m z ovirami

pa ji je »ušlas« zaradi nesrečnega udarca v oviro.

Rezultati: — Skok s palico: Tone Založnik — 310 cm 1. mesto, 80 m ovire: Mato Molnar-12.6.5. mesto, 300 m: Tone Založnik 39.6.4. mesto, daljina: Tine Štajner-533 cm 8. mesto, 4 x 300 m: Tine Štajner — 2.45.8.5. mesto, 80 m ovire: Nataša Krenker — 12.7.2. mesto, 100 m: Nataša Krenker — 13.2.4. mesto, 300 m: Nataša Krenker — 43.3.2. mesto, višina: Vojka Tajnik — 145 cm 5. mesto, 4 x 300 m: Vojka Tajnik — 3.09.6.5. mesto. B. Salamon

Uspešni tudi v mladinskih kategorijah

Vzporedno s pionirskim prvenstvom je bil tudi finale Atletskega pokala Slovenije za mladince in mladince.

Pri mladinkah je v teku na 100 m z ovirami slavila Jugova z rezultatom 14.9, tretja pa je bila Pečovnikova — 15.6. Prya mesta so zasedali tudi mladinci. Makovšek je zmagal v hoji na 10 km, Pungartnik pa v troskoku.

V ekipni konkurenci so atleti AK Velenje zasedli solidno četrto mesto za Kladivarjem, Olimpijo in Mariborom. B. Salamon

Tekmovanje najmlajših

Na igrišču ob jezeru je bilo sredi preteklega tedna občinsko prvenstvo za 3. in 4. razrede. Nastopili so učenci osnovnih šol: Veljko Vlahovič, Gustav Šilih, Biba Röck, Bratov Mravljak, Anton Aškerc, Miha Pintar-Toledo in 14. divizije. Tekmovalni program je obsegal tek na 60 m, skok v daljino in met 200 g žogice.

Pri dečkih so v ekipni konkurenci slavili mladi atleti iz osnovne šole Anton Aškerc, pri deklicah pa osnovne šole Biba Röck.

Rezultati — dečki — 60 m: 1. Fredi Krejan /GS/ 9.3, 2. Damjan Majhen /AA/ 9.5, Aleš Lobnik /14. divizija/ 9.9; daljina: Zoran Kvartič /MPT/ 403 cm, Izток Golčan /AA/ 396, Simo Steharnik /BR/ 389; met žogice: 1. Bojan Dvoršak /VV/ 37.74 m, 2. Grega Katič /AA/ 37.61 m, 3. Andrej, Isoski /VV/ 37.57.

Deklice — 60 m: 1. Marta Šmon /BR/ 9.8, 2. Maja Stor /GS/ 10.0, 3. Irena Vovk /VV/ 10.1; daljina: 1. Katja Plešej /AA/ 344, 2. Mojca Kos /VV/ 343, 3. Petra Majerič /GS/ 335; met žogice: 1. Alenka Krajnc /BR/ 30.75, Zorica Delič /BM/ 25.81, 3. Janina Erhart /BM/ 25.15.

Nogomet v KS

Mladi naše občine tekmujejo v nogometu v dveh ligah. V drugem kolu so v prvi ligi mladinci Šentilja premagali Plešivčane z rezultatom 4:3, tekma med mladimi iz Lajš in Soštanja je bila prestavljena, Ravenčani so premagali Kopovčane z rezultatom 6:4, tekma med mladimi iz Skal in krajevne skupnosti Skorno Florjan se je končala z neodločenim rezultatom 4:4, mladinci Desnega brega iz Velenja pa so premagali mlade iz Topolišice z rezultatom 2:0. V prvi ligi vodi ekipa iz Soštanja, ki je zbrala že 19 točk, sledijo pa ji Ravne, Lajše, Velenje — Desni breg in Skorno — Florjan.

VELEBLAGOVNICA
10 let nama
VELENJE

Ugoden nakup ozimnice

Potrošniško posojilo brez pologa